

בבית המשפט המחוזי באר-שבע

**פ"ש"ר 5003/98 5001/98
בש"א 3308/99
בפני כב' השופטת דוברת**

בענין:	פקודת החברות (נוסח חדש) התשמ"ג – 1983	פקודת החברות
ובענין:	ס. דנהיל תעשיות כלליות בישראל בע"מ (בפירוק)	התשלוּבַת
ובענין:	רו"ח צבי יוכמן	המפרק
	באמצעות עו"ד קלמנסון ושות' מרחוב דיזנגוף 50, תל-אביב טלפון: 03-5259598 פקס: 03-5259847	
ובענין:	מדינת ישראל	הכנ"ר
	באמצעות כונס הנכסים הרשמי ע"י ב"כ עו"ד י. פרסקי רחוב שזר 33, באר שבע טלפון: 07-6404444 פקס: 07-6239801	
ובענין:	דוד חיים פישר	המשיב 1 או "פישר"
	שכתובתו: Villa Mazzini 54 Firenze 50132 Italy	
ובענין:	שרה סתר, עו"ד	המשיבה 2 או "עו"ד סתר"
	שכתובתה: רחוב אש שלום 26 תל אביב 69483	
ובענין:	Lunidar Stiftung	המשיבה 3 או "לונידר"
	שכתובתה: C.O. Dr.Peter Sprenger Austrasse 27, FL9490 Vaduz, Liechtenstein	
ובענין:	Dunhill Properties Limited	המשיבה 4 או "דנהיל פרופרטיס"
	שכתובתה: 16 St. Georges Street Douglas Isle of Man, IM1 1PL	
ובענין:	Floyd Marble Limited (בשמה הקודם דנהיל מרבל לימיטד)	המשיבה 5 או "מרבל"
	שכתובתה: 16 St. Georges Street Douglas Isle of Man, IM1 1PL	
ובענין:	Stuart Smalley & Co. Solicitors	משיב פורמלי 1 או "סמלי"
	שכתובתם: 16 St. Georges Street Douglas Isle of Man	
ובענין:	Arner Consulting S.A.	משיבים פורמליים 2 או "ארנר"
	שכתובתה: Via Landriani 3 6906 Lugano Switzerland	
ובענין:	Carlo Scribani Rossi	משיב פורמלי 3 או "רוסי"

שכתובתו : Via Landriani 3 :
6906 Lugano
Switzerland

משיבה פורמלית 4 או "אדמניסטרל"

Administral Anstalt

ובענין:

שכתובתה : C.O. Dr. Peter Sprenger
Austrasse 27, FL9490
Vaduz, Liechtenstein

משיב פורמלי 5 או "ד"ר שפרנגר"

Dr. Peter Sprenger

ובענין:

שכתובתו : Austrasse 27, FL9490
Vaduz, Liechtenstein

משיב פורמלי 6 או "גויירזלר בנק"

HSBC Gucerzeller Bank AG

ובענין:

שכתובתו : Geneferstrassa 8
Zurich, CH – 8027
Switzerland

משיב פורמלי 7 או "בנק דפוטס"

Banque de Depots S.A.

ובענין:

שכתובתו : Rue de Rhone
Geneva
Switzerland

משיב פורמלי 8 או "פינטר בנק"

Finter Bank and Trust (Bahamas) Ltd. ובענין

שכתובתו : Shirley and Charlotte Est.
Nassau
Bahamas

משיב פורמלי 9 או "ברמודה בנק"

Bermuda Commercial Bank Ltd. ובענין

שכתובתו : 44 Church Street
Hamilton
Bermuda HMBX

משיב פורמלי 10 או "בנקה ארנר"

Banca Arner S.A. ובענין

שכתובתו : Via Landriani 2a
6900 Lugano,
Switzerland

משיב פורמלי 11 או "בנק פריאר"

Bank Ferier Lullin Luxembourg S.A. ובענין

שכתובתו : 26 Ave. Monterey
2163 Luxembourg

משיבה פורמלית 12 או "פארווי"

Farway Holdings Ltd. ובענין

שכתובתה : C.O. Integro Trust (BVI) Ltd.
Tropic Isle Building POB 438

משיבה פורמלית 13 או "אינטגר"ו

Integro Trust (BVI) Ltd. ובענין

שכתובתה : Tropic Isle Building POB 438
Road Town, Tortola
British Virgin Islands

משיבה פורמלית 14 או "האוספאור"

Housepower Properties Ltd. ובענין

שכתובתה : C/O I. J. Brotzman
Sceptre House, 169-173 Regent St.
London
United Kingdom

בקשה דחופה וחסויה (עד להמצאה) למתן הוראות

המפרק מתכבד להגיש בזאת לבית המשפט הנכבד בקשה במסגרת סעיפים 373 ו-374 לפקודת החברות, סעיפים 96 כד'-לט' לפקודת החברות וסעיפים 35-36, 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] בה מתבקש בית המשפט הנכבד:

- א. להצהיר כי המשיבים יישאו באחריות אישית ללא הגבלה לכל חובותיה של התשלובת, הנאמדים בלמעלה מ-130 מיליון דולר, לכפותם בהשבת כספים שהוצאו על ידם שלא כדין מהתשלובת ולהשית עליהם פיצויים, על פי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד;
- ב. לחייב את המשיבים בתשלום נזקיה של התשלובת ונושיה בגין מעשי תרמית, הפרות חובות אמון, גילוי וזהירות, והברחת נכסים שבוצעו על ידי המשיבים, ו/או בשידולם ו/או בסיועם, כלפי התשלובת ונושיה;
- ג. להדיח את מסך ההתאגדות המלאכותי שיצר פישר בינו לבין המשיבות 3-5 ולקבוע כי המשיבות 3-5 חבות בכל התשלומים שיושתו על פישר;
- ד. ליתן צווים זמניים אשר יקפואו את המצב הקיים וימנעו הברחת והסתרת נכסים על ידי המשיבים, ולרבות צווי מרווה (Mareva) ביחס לכל חשבונות הבנק ונכסים של המשיבים, כגון, חשבונות בנק בשוויץ, בבאהמס, באיי הבתולה הבריטיים, בברמודה, בלוקסמבורג, באנגליה ובאי מאן, ביחס לנכסים ידועים השייכים למי מהמשיבים, כגון וילה פוצ'י שבפירנצה, איטליה, וילה דניאל שבפורטה די מרמי, איטליה, ונכסים אחרים;
- ה. ליתן צווי אנטון פילר (Anton Piller) כנגד המשיבים הפורמליים שיחייבו אותם לגלות למפרק את כל האינפורמציה הקשורה למשיבים ו/או חברות ונכסים בבעלותם או בשליטתם;
- ו. להורות למפרק להגיש בקשות למינוי כונסי נכסים על נכסי דנהיל פרופרטיס, מרביל והאוספאור במדינות מושבן;

והכל כמפורט בסיפת הבקשה.

ואלה נימוקי הבקשה :

רשימת הצדדים המעורבים ו/או הקשורים לתובענה זו, תיאורם והגדרותיהם מצורפת כנספח א' לבקשה זו. מומלץ להיעזר בה במהלך קריאת הבקשה.

מהות הבקשה – בקצירת האומר

1. כפי שיוכח בגוף בקשה זו, על צרופותיה, התשלובת ושורה של תאגידים בינלאומיים, חברת דנהיל פרופרטיס (באי מאן), חברת מרבל (באי מאן), ותאגיד לונידר (בואדו, ליכטנשטיין), הוקמו ו/או הופעלו על ידי פישר, בעזרתה של אחותו עו"ד סתר על מנת להוציא בדרך מירמה, מתוכנתת ומכוונת מראש, עשרות מיליוני דולר מהבנק (בלוקסמבורג), סצ'ה (ממשלת איטליה) ומרכז ההשקעות הישראלי (כהגדרתם בנספח א' לבקשה זו).

המדובר בהונאה שתחילתה עוד לפני מועד הקמת התשלובת, ואשר נמשכה עד לקריסתה הסופית והמוחלטת של התשלובת ביום 8.1.98, עם מינוי מפרק זמני לדרישת נושיה, **שחובות התשלובת להם עמדו, לטענתם, על סך של למעלה מ-130 מיליון דולר**. חובות אלה לא נפרעו על ידי התשלובת.

המעשים הפסולים שיתוארו להלן נשנו לפחות בשני מקרים נוספים, במפעל שיש ואופנים במלטה ובמפעל אופניים ביוון; ומכאן נלמד כי המדובר בסדרת מעשי תרמית בינלאומיים שבוצעו באופן חוזר ושיטתי.

2. מעשי התרמית העיקריים, במקרה קא עסקינן, בוצעו בדרך הבאה:

2.1. **מימון עודף שהושג באמצעות ניפוח מחיר הסכם ההקמה שנחתם בין צדדים קשורים** - התשלובת, בבקשתה לקבל אשראי בסך של כ-100 מיליון דולר (להלן – "ההלוואה הגדולה") למימון הקמת ארבעה מפעלים תעשייתיים בבאר שבע (להלן – "הפרויקט"), הציגה בפני הבנק וסצ'ה הסכם ההקמה, שנחתם עם קבלן מבצע, לכאורה, בלתי קשור לה, **קומיט**, בסכום של 112.6 מיליון דולר (להלן – "הסכם הקמה"). הסכם ההקמה הוצג כהסכם שנכרת, לכאורה, בתנאי שוק חופשי, בין יזם לקבלן בלתי קשורים.

בפועל, וכפי שיוכח להלן, פישר היה בעל השליטה ובעל מרבית הזכויות הסופי, הן בקומיט, והן בתשלובת. **כפועל יוצא מכך, פישר ביד ימינו חתם, בשם קומיט, עם יד שמאלו, בשם התשלובת, על ההסכם הקמה אשר שווי התמורה המנופח שלו (112.6 מיליון דולר) אשר נקבע באופן בלעדי על ידו עולה משמעותית על עלותו בשוק החופשי, הנאמדת באופן שמרני בכ-47-40 מיליון דולר בלבד.**

2.2. **אי השקעת כל הון עצמי ממקורות היזמים** - לבנק, לסצ'ה ולמרכז ההשקעות הוצגו מצגים וניתנו התחייבויות, על פיהם יושקעו כהון עצמי, **ממקורותיו של כץ**, מי משהוצג לנושים אלה כבעלים של התשלובת (באמצעות החזקותיו בדנהיל פרופרטיס) כ-17 מיליון דולר במשך שלב ההקמה וכ-17 מיליון דולר נוספים, כהון החוזר הדרוש לאחר סיום שלב ההקמה. השקעה זו היתה, מטבע הדברים, מהותית לנושים, שכן היא היוותה את הסיכון העצמי היחיד של הבעלים בפרויקט.

בפועל, כפי שעולה, בין היתר, מתצהיר כץ, מי שהיה אמור להעמיד את ההון העצמי, לא הושקעו הסכומים המובטחים בפרויקט ממקורות הבעלים. כל הסכומים שנרשמו, לכאורה, בספרי התשלובת כהשקעות הון, הינם רישומים חשבונאיים כוזבים, ומקורם, למעשה, בכספי ההלוואה הגדולה, אשר הועמדה על ידי הבנק לבניית הפרויקט.

2.3. **מירמה ביחס לבניה** - בניית הפרויקט בבאר שבע נעשתה ללא כל גורם מפקח, אשר ישמור על האינטרסים של התשלובת. תעודות הביצוע, כמו גם תעודות הקבלה הסופית של הפרויקט, המצהירות כי העבודות בוצעו, נבדקו ונתקבלו, נחתמו על ידי כץ בניו יורק "על החלק", ונמסרו לפישר. פישר מצידו, הציג את התעודות בפני הבנק וסצ'ה כהוכחה לביצוע העבודות, לצורך קבלת כספי ההלוואה הגדולה, אשר הועברה לקומיט בהדרגה, וכן לצורך שחרור ביטחונות שניתנו לבנק ולסצ'ה להבטחת השלמת מלאכת בניית הפרויקט.

בפועל, בניגוד למצגים, עד עצם היום הזה לא הושלמה בניית הפרויקט. בפרויקט מבנים בלתי מושלמים וחסרות בו מכוונות רבות, אשר היו אמורות להימצא בפרויקט על פי המצגים לנושים. לא זו אף זו, למרות שבתעודת ההשלמה והקבלה הסופית הוצהר, מטעם התשלובת, כי המפעלים הגיעו ליעדי התפוקה שלהם, בפועל ייצרו המפעלים, בממוצע, אחוזים בודדים בלבד מתחזיות היזמים, אשר הוצגו לנושים.

2.4. **הברחת כספים ונכסים** - עודפי המימון שהועמדו על ידי הבנק (כתוצאה ממחיר חוזה ההקמה המנופח) הורחקו מהתשלובת ומקומיט תוך שימוש בחברות קשורות ו"ידידותיות", אשר התקשרו עם קומיט, בעסקאות מלאכותיות וסיבוביות, אשר בסופן הועברו הכספים שהועמדו על ידי הבנק ומרכז ההשקעות לתשלובת לידי פישר ומקורביו.

מהלכי הברחת הנכסים נמשכו אף לאחר שלב ההקמה. כך למשל, זכויות התשלובת בחברה איטלקית בשם **ויאדנה פדנה**, אשר נרכשו במיליוני דולרים על ידי התשלובת, הועברו ללא כל תמורה, **למרבל**, חברה שהוקמה לצורך זה על ידי פישר באי מאן. עסקה זו בוטלה במהלך חודש ינואר 1999 וזאת על פי החלטת בית המשפט הנכבד, בתובענה שהוגשה מטעם המפרק כנגד **מרבל** (בש"א 1094/98).

מסקנתו של בית המשפט הנכבד בענין זה, המדברת בעד עצמה, תובא כלשונה:

"מסקנתי היא כי העסקה בוצעה במרמה, תוך כוונה להבריח הנכס העיקרי של התשלובת מהנושים, מתוך ידיעה שבעת המכירה התשלובת אינה עומדת בהתחייבויותיה, כאשר המכירה עצמה אינה מזרימה כסף לתשלובת אלא מרעה מצבה מבחינת הביטחונות, כאשר לא מתקיים כל דיון והמכירה לא מובאת לידיעת הדירקטוריון והאספה הכללית ומשלא מולאו התנאים שנקבעו בסעיף 96 לב לפקודת החברות אין למכירה תוקף והיא בטלה." (מתוך פסק הדין, נספח ג' לתסקיר המפרק, בעמוד 39).

3. למעשה התרמית רב ההיקף הנזכר לעיל נוספו מעשי תרמית נוספים, אשר די בחומרתו של כל אחד מהם, במקרים רגילים, על מנת ליתן את כל שמבוקש בבקשה זו. רק לאור היקפה של התרמית העיקרית הפכו אלה לאירועים צדדיים ושוליים. כך למשל, יוצרו החלטות דירקטוריון פיקטיביות ורטוראקטיביות, נחתמו הסכמים ומסמכים פיקטיביים. מסמכים הנחזים להיות הסכמים תוארכו למועד שקדם במספר שנים למועד חתימתם. כך למשל, נרשמו רישומים כוזבים בספרי התשלובת ביחס להשקעות הון עצמי, שווי הרכוש הקבוע וכדומה. כמו כן, נמשכו דמי ניהול פיקטיביים, נרשמו רישומים כוזבים בספרי דנהיל איטליה וקומיט בעקבות הסכם קיזוז אשר מעולם לא נחתם, הוצגו מצגי שווא לבנקים נוספים אשר העמידו הלוואות "קטנות" (מיליוני דולרים בודדים) לחברות הקבוצה, ועוד היד נטויה. מעשים אלה יפורטו בהרחבה בגוף הבקשה וצרופותיה.

הניהול הכושל הביא גם לתוצאות העסקיות העגומות. התשלובת הפסידה במהלך שלוש שנות פעילותה במצטבר כ-60 מיליוני דולר בעוד שהיקף מכירותיה בתקופה זו הסתכם בכ-21 מיליוני דולר בלבד. תוצאה זו מדברת בעד עצמה, והביאה לכך שהתשלובת לא פרעה חובותיה לנושיה ובהם אף לא שילמה תשלומי ניכויי מס במקור ותשלומי מע"מ לרשויות המס. בגין פעולות אלה הוגשו כתבי אישום פלילים, בין היתר, כנגד התשלובת ועו"ד סתר.

4. במסך ההתאגדות של התאגידים המשיבים נעשה שימוש לרעה על מנת לאפשר את ביצוע מעשי התרמית אשר תוארו לעיל. התאגידים נוצלו, למעשה, על ידי פישר כזהותו האחרת, וכל הפעולות שבוצעו על ידם, בוצעו על מנת לשרת את האינטרסים של פישר, ולא על מנת לשרת, כמחויב על פי הדין, את טובתם של התאגידים עצמם. נוסף על כך, מומנו התשלובת ודנהיל פרופרטיס במימון דק ביותר (למעשה אפס מימון עצמי), אשר אינו עומד בכל פרופורציה סבירה להיקף פעילותם.

פועל יוצא מהאמור לעיל הינו, כי אין המדובר בישויות משפטיות וכלכליות בעלות קיום נפרד מבעליהם. **המדובר למעשה ב"נובעים" שונים של פישר, שחבישתם נדרשה לו**

5. על מנת להקפיד את המצב הקיים עד להכרעה בבקשה זו ועל מנת למנוע מהמשיבים להבריח נכסים ולהעבירם למערך חברות אחזקה חדשות במקלטי Offshore אחרים, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צווי מניעה זמניים **במעמד צד אחד** כנגד המשיבים, וצווי מרווה ואנטון פילר כנגד רכוש ומסמכי המשיבים המצויים בידי המשיבים הפורמליים. במסגרת זו מתבקשים צווי מרווה כנגד הבנקים המשיבים להקפאת חשבונות בהם, למיטב ידיעת המפרק, מצויים כספים של המשיבים או בשליטתם.

במידה ולא יינתנו הצווים הזמניים המבוקשים קיימת סכנה מוחשית וממשית ביותר, כי המשיבים, אשר כבר נקטו בעבר במהלכים להברחת נכסי התשלובת, כפי שנקבע בהחלטת כבוד בית המשפט הנכבד שצוטטה לעיל, יבריחו את הנכסים שנצטברו על ידם כתוצאה ממעשיהם הפסולים מחוץ לידי הנושים. ברי, כי פישר, אשר השתמש בשרשרת ארוכה של חברות וחשבונות בנק בארצות שונות ברחבי העולם (ובהם שוויץ, ואדוז, ליכטנשטיין, לוקסמבורג, גיברלטר, איי הבתולה הבריטיים, איי הבהאמס, ברמודה, האי מאן, איי התעלה ועוד) הינו בקי ומיומן בטכניקות הברחת והסתרת נכסים ולפיכך קיים סיכוי גבוה וממשי, כי, במידה ויוכל, יבריח את הנכסים מידי הנושים.

על מנת להמשיך ולעקוב אחר הנכסים המוברחים מתבקשים, בנוסף, צווי אנטון פילר כנגד המשיבים הפורמליים אשר, על פי מידע המצוי בידי המפרק, מהווים חוליות נוספות בשרשרת הברחת והסתרת הנכסים. קבלת האינפורמציה מגופים אלה תאפשר, כמקווה, את תפיסת הנכסים המוסתרים ועשיית שימוש בהם לפירעון, ולו חלקי, של חובותיהם העצומים של הנושים.

מוצקות הראיות התומכות בבקשה זו, ובהם תצהיר שותפו הזוטר של פישר למעשים הנטענים, והחשש כי ללא הצווים הזמניים המבוקשים, ולרבות, צווי אנטון פילר המבוקשים, הנושים לא יצליחו להיפרע מחובם העצום, מטים את מאזן הנוחות לחובת המשיבים. נראה, כי נזקיהם העצומים של הנושים אינם שקולים כנגד אי הנוחות שתגרם למשיבים כתוצאה מהקפאת המצב עד להכרעה בבקשה דחופה זו.

לאור האמור לעיל, נראה כי מן הדין ומן הצדק להיענות לבקשה זו על מנת לנסות ולהשיב לבנק, לסצ'ה, למרכז ההשקעות הישראלי ולנושיה האחרים של התשלובת ולו חלק מכספם ובכך להקטין את נזקיהם העצומים.

להלן פירוטי הבקשה וסדר ראשי הפרקים על פיהם תוצג:

<u>עמוד</u>	<u>נושאים</u>	
7	רקע ותאור החקירה	.1
8	העובדות הנטענות	.2
19	הטיעון המשפטי	.3
22	הסעדים המבוקשים	.4
22	הסעדים הזמניים המבוקשים	.5

רקע ותאור החקירה

6. בקשה זו מוגשת עם סיומה של חקירת המאורעות הקשורים להקמתה וקריסתה של תשלובת דנהיל, אשר בוצעה במשך שנה ומחצה, על ידי צוות בראשותו של המפרק, רו"ח צבי יוכמן, ואשר כלל את רו"ח דור קלימן, לשעבר ממשרד סוארי ושות', צוות רואי חשבון וחשבונאים ממשרד ברלב ושות', רו"ח, המתמחה בביקורת חקירתית, בראשות רו"ח צבי איציק, וצוות משפטנים ממשרד עוה"ד קלמנסון ושות'.

7. ממצאי בקשה זו מתבססים על מספר מקורות המשלימים ומגבים האחד את משנהו, כדלקמן:

7.1. הבקשה מתבססת על מאות מסמכים שנתפסו במשרדי התשלובת, שנתקבלו מרו"ח התשלובת, מעובדיה של התשלובת, מיועציה האחרים של התשלובת, מרשויות המס השונות, ממרכז ההשקעות, מהבנק, ממפרק חברת דנהיל איטליה, מספקים של קומיט (אשר סיפקו חלק מהמכונות שהותקנו בפרויקט), מבנקים איטלקיים אחרים, וממקורות נוספים. במהלך החקירה נסקרו באמצעים אלקטרוניים כל המחשבים שנמצאו בשטח התשלובת, וכן הדיסק הקשיח של אחד ממחשבי חברת קומיט, אשר הגיע לידי המפרק.

7.2. בנוסף, מתבססת הבקשה על תצהירו של עו"ד אלן ב. כץ (להלן – "תצהיר כץ"), מי שהיה שותפו הזוטר של פישר, אשר הסכים במהלך חקירתו על ידי המפרק ובאי כוחו להעמיד לרשות המפרק את כל החומר והמסמכים שנמצאו במשרדו. בדרך זו הגיעו לידי המפרק תכתובות אוטנטיות, אשר הוחלפו בין הצדדים במהלך מהלכי התרמית הנטענת ואף תכתובות ממועדים הקודמים לה.

בנוסף לתצהירו, בו מבאר מר כץ את כל העובדות הידועות לו, מסר כץ למפרק הקלטות של שיחות שנערכו בינו לבין פישר, לרבות הקלטות וידאן של שיחות, כאמור. בהקלטות אלו הודה פישר באוזני כץ במרבית העובדות הנטענות בתביעה זו. המפרק, לאחר ששוכנע כי חלקו של מר כץ היה קטן יחסית בהשוואה לתפקידו של פישר, ולאחר ששמע את עמדת הבנק ומרכז ההשקעות, הגיע להסדר עם מר כץ, שאושר על ידי ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע. על פי הסדר זה הסכים המפרק שלא להגיש כנגד מר כץ תביעות אזרחיות בגין חלקו בפרשה, וזאת בתנאי שמר כץ יעמיד לרשות המפרק את כל החומר והמידע שברשותו הקשור לעניינים הנידונים, ויגלה למפרק גילוי מלא של כל העובדות הידועות לו ביחס למאורעות הרלוונטים, תוך שיתוף פעולה מלא עם המפרק.

7.3. בנוסף, מתבססת התובענה על תסקיר שהוכן על ידי המפרק (להלן – "התסקיר") על פי הוראות תקנה 51 לתקנות החברות (פירוק) התשל"ז 1977, אשר בו סוכמו תוצאות חקירת המפרק ומסקנותיה. לתסקיר זה צורפו, בין היתר, פרוטוקולים מחקירתו המוקלטת של המשיב 1, פישר, שנערכה בפירנצה בנוכחות עורך דינו הישראלי, מר דניאל עזריאל, ושל חקירתה המוקלטת של עו"ד סתר על ידי המפרק שנערכה בישראל. חקירות אלה הוקלטו בידיעת הנחקרים ובהסכמתם.

7.4. תצהיר רו"ח צבי איציק, ממשרד ברלב ושות', רו"ח (להלן – "תצהיר ברלב"), מצורף אף הוא לתובענה זו. מינוי משרד ברלב כחוקר נעשה באישורו של בית המשפט הנכבד על בסיס בקשת המפרק, שהוגשה סמוך לאחר מינויו, לאור החשדות שהתגלו מיד עם תחילת הפירוק. לבקשת המפרק, התמקד רו"ח איציק בתצהירו בהוכחת ניפוח מחירי ההקמה של הפרויקט וכן בתפקידו המרכזי של מר פישר בשליטה והניהול בפועל של התשלובת, וזאת כפי שעולה ברורות מעדויות עובדיה הבכירים ומנהליה של התשלובת, אשר נחקרו על ידו.

7.5. אחרונה, מתבססת הבקשה על תצהיר מר קיית אנטוני ג'ונס (להלן – "תצהיר ג'ונס"), מי שכיהן בתקופה הרלוונטית כדירקטור בחברות דנהיל פרופרטיס ומרבל, שהוגש ביום 6.4.99- לבית המשפט, באי מאן, ועל תצהיר מנכ"ל הבנק,

העובדות הנטענות

8. היזם (לכאורה כץ) והקבלן (פישר) - צדדים קשורים

8.1. בשלהי שנת 1991, במגעים שהתקיימו עם **הבנק וסצ'ה** לקראת כריתת הסכם ההלוואה הגדולה, הציגו עצמם פישר וכץ כשני צדדים בלתי קשורים! **דנהיל פרופרטיס**, מחד, הוצגה כחברה הנשלטת בידי **כץ**, המשקיע ויזם הפרויקט, ואילו **קומיט**, מאידך, הוצגה כחברה קבלנית בבעלות ובשליטת **פישר**.

לענין זה מופנה בית המשפט לעדויות הבאות:

8.1.1. סעיפים 10-11 לתצהיר כץ, שם מצהיר כץ כי בכל המגעים שנערכו עם הבנק וסצ'ה הוא הוצג כזים ובעל הפרויקט, בעוד שפישר הוצג כבעלים של חברת קומיט, הקבלן המבצע, בלבד.

8.1.2. לסעיף 12 לתצהיר הבנק, בו הצהיר מנכ"ל הבנק כדלקמן:

"... at the time the extension of the loan was being considered by Banco di Napoli the bank had been negotiating with Mr. David Fisher who represented himself to be acting on behalf of Comit SPA on the one hand and with Mr. Allan Katz, who represented himself to be acting on behalf of S. Dunhill on the other hand.

Banco di Napoli was unaware that these two persons at that time had common interests and that at the time of the signature of the Loan Agreement Mr. David Fisher had a financial interest both in S. Dunhill and Comit SPA."

8.2. במגעים שהתקיימו עם **מרכז ההשקעות**, החל משנת 1991 ואילך, במסגרת וביחס לבקשות התשלובת לקבלת מענקים ממדינת ישראל, ניתנו והוצגו מצגים על פיהם כץ ומשפחתו העשירה, הינם הבעלים של התשלובת ושל דנהיל פרופרטיס. לעומתם, הוצגה קומיט, הנמצאת בשליטת ובבעלות פישר, כקבלן מבצע בלתי קשור.

הדברים עולים מהעדויות הבאות:

8.2.1. סעיפים 3 ו-4.3 לתסקיר המפרק, ונספחיהם הכוללים מסמכים שנשלחו למרכז ההשקעות. עיון במסמכים אלה (נספחים ד', ה', ז' ו-ח' לתסקיר המפרק) מוכיח, כי למרכז ההשקעות הוצגו מצגים בכתב, על פיהם כץ הינו הבעלים והיזם של התשלובת. כך למשל, בדו"ח בן שחר אשר הוגש מטעם התשלובת למרכז ההשקעות הוצג, כי "**חברת Dunhill Properties UK הינה חברת השקעות בבעלות אלן כץ ומשפחתו. מר כץ, עו"ד במקצועו מכהן כנשיא החברה... חברת Comit S.p.A. בבעלות ד"ר דוד פישר ומשפחתו (ראה נספח 2), פעילה באספקה ובבניה בתחומי הנדל"ן...**"

8.2.2. בנוסף, בסעיף 52 לתצהיר כץ, מצהיר כץ עצמו כי בפגישות שנערכו בנוכחותו עם נציגי מרכז ההשקעות הוצג הוא כבעלים וכיזם של הפרויקט.

8.3. על חשיבות זהות הבעלים למרכז ההשקעות ניתן ללמוד מהוראות הדין בישראל ומנוסח כתבי האישור שעל פיהם הוענקו המענקים (אשר דוגמאות מייצגות מהם צורפו כנספח ו' לתסקיר), על פיהם, זהות הבעלים, ואי שינויה ללא הסכמת מרכז ההשקעות, הינם תנאי מהותי להענקת המענקים. יתרה מזה, כעולה ממכתבה של עו"ד סתר מיום ה-14.8.95 (נספח ז' לתסקיר המפרק), עו"ד סתר, כמו גם פישר והתשלוּבּת, היו מודעים לכך שאין לשנות את הבעלות בתשלוּבּת ללא הסכמת מרכז ההשקעות וכי תנאי זה הינו מהותי למרכז ההשקעות.

גם בשיחתו המוקלטת עם כץ מיום 22.12.98, הודה פישר כי ידע שהמצגים השקריים ביחס לזהות הבעלות בתשלוּבּת ובקומיט הינם מהותיים לסציה וכי מצגי השווא היו בלתי חוקיים; ובמילותיהם של פישר וכץ (עמוד 32 לנספח A 4 לתצהיר כץ):

“AK: You say the exporter under SACE you can't enter into a contract with yourself.

DF: Logically, no.

AK: Why? Is it prohibited under SACE's rules?

DF: No. Not officially as far as I know.

AK: So what's the problem? Comit's the contractor. Why can't it be the developer? Why is there a conflict of interest? We build buildings all the time where...

DF: [...] takes the loan from the bank.

AK: ... the partnership or the owner takes the loan from the bank. Which is what happened here.

DF: I understand that they [...] lies [...].

AK: I don't care what he says. I want to know why is it a conflict of interest.

DF: **I am not a lawyer. I understood that it could be very, very bad.**
...”

8.4. **בפועל**, בניגוד למצגים, פישר היה הבעלים של 95% מזכויות הבעלות והשליטה בתשלוּבּת, וזאת באמצעות שורה של חברות בינלאומיות (לונידר-לגיבוס-דנהיל פרופרטיס), אשר הוקמו במטרה להסתיר את זהות הבעלים האמיתיים.

תרשים מבנה החזקות שהוצג לנושים ומבנה החזקות האמיתי, אשר פורטו גם בתסקיר, מצורפים בזאת **כנספח ב'** לבקשה זו.

הוכחות לבעלות פישר בתשלוּבּת ניתן למצוא במקורות הבלתי תלויים הבאים:

8.4.1. בתצהיר כץ - הדברים הוצהרו מפורשות על ידי כץ, מי שהחזיק ב-5% האחרים, בסעיפים 40-48 לתצהירו. לאימות הדברים צורפו לתצהיר כץ מסמכים המוכיחים את מבנה הבעלות האמור, ובהם מסמך הזכויות בלונידר והסכמי הנאמנות שנחתמו עם לגיבוס, הבעלים הפורמלי בדנהיל פרופרטיס.

8.4.2. בתצהיר גיונס - דירקטור בדנהיל פרופרטיס, שהוגש לבית המשפט באי מאן (נספח יא' לתסקיר). שם, מצהיר מר גיונס, כי דנהיל פרופרטיס הוקמה על פי הוראות כץ ופישר, באמצעות לונידר, הנמצאת בבעלותם. בעמוד 223 לנספחי תצהיר גיונס מצורפת התכתבות שהוחלפה בין עוה"ד Stuart Smalley & Co לבין מר קרלו סקרווני רוקי, מ-Arner Consulting S.A., ממנה עולה, כי על פי המידע שבידי עו"ד Smalley לונידר הוקמה על ידי כץ ופישר.

8.4.3. בחקירת עובדיה הבכירים ומנהליה של התשלובת – סיכום חקירה זו (אשר עיקרה מובאים בסעיף 3 לתצהיר ברלב) מגלה, כי פישר נהג מנהג בעלים בתשלובת מראשיתה, וכי למיטב הבנת העובדים, פישר היה הבעלים ובעל השליטה בתשלובת. המנהלים ציינו, כי כף לא גילה כל מעורבות במתרחש בתשלובת, ולדעת המנהלים שנחקרו היה "איש קש" (front man) בלבד.

8.5. לעומת זאת, בחקירתו לאחרונה, בפני המפרק (נספח א' לתסקיר), הכחיש פישר כל קשר שהוא לדנהיל פרופרטיס או לתשלובת, למעט הקצאת 4% מההון בתשלובת לקומיט שבוצעה בסוף שנת 1995. הכחשה זו, אשר אינה מתיישבת עם המציאות המוכחת, מלמדת, כי פישר מודע להונאת הנושים ביחס לבעלות בתשלובת וכי הוא אינו נרתע מהצגת המצגים הכוזבים גם בפני המפרק, תוך הפרת הוראות הדין.

9. אי השקעת הון עצמי ממקורות היזמים בניגוד למצגים ולהתחייבויות

9.1. במשא ומתן שנערך עובר לחתימת הסכם ההלוואה הגדולה הציגו פישר וכף מצגים לבנק, על פיהם ישקיע כף ממקורותיו, בהון העצמי של התשלובת, כ-17 מיליון דולר במהלך הקמת הפרויקט, וסכום נוסף, עד לסך מצטבר של 34.32 מיליון דולר, שיידרש כהון חוזר, עם תחילת הפעלת המפעלים. הדברים מוצהרים מפורשות על ידי כף (בסעיפים 14-16 לתצהירו). התחייבויות אלו אף קיבלו את ביטוי בהסכם ההלוואה הגדולה (נספח C לתצהיר כף) ובמכתב התחייבות שנחתם על ידי כף ביום ה-12.8.92 (נספח D לתצהיר כף).

כעולה מהצהרתו של כף (סעיף 15 שם), הבנק הבהיר לכף ופישר כי השקעת ההון העצמי ממקורות היזם הינה תנאי מהותי, בלתי לא תועמד ההלוואה, באשר הוא מהווה את הסיכון היחיד שנוטל על עצמו המשקיע בפרויקט.

במגעים שנערכו בין התשלובת לבין נציגי מרכז ההשקעות הוצגו בפני נציגי מרכז ההשקעות מצגים והתחייבויות על פיהם יושקעו בפרויקט, ממקורותיה העצמיים של משפחת כף, השקעות הון עצמי בשיעור של כ-25 מיליון דולר (כ-30% מהיקף ההשקעה המאושרת, אשר עמדה אז על כ-83.5 מיליון דולר).

כעולה מנוסח כתבי האישור (נספח ו' לתסקיר), מרכז ההשקעות הבהיר לתשלובת ומנהליה, כי השקעת ההון העצמי הינה תנאי מהותי להעמדת המענקים.

9.2. בהמשך, הוצגו מצגים בפני הבנק, ס'צה ומרכז ההשקעות, על פיהם הושקעו, לכאורה, בפרויקט עשרות מיליוני דולרים כהון עצמי. בסעיף 4.3.2 לתסקיר סוקר המפרק מצגים בכתב שבוצעו למרכז ההשקעות, על פיהם הושקעו 11 מיליון דולר כהון עצמי עד דצמבר 1993 (נספח ח' לתסקיר) 20.71- מיליון דולר עד 31.3.94 (נספח ה' לתסקיר).

9.3. בפועל, בניגוד למצגים ולהתחייבויות, לא הושקעו בפרויקט כל השקעות הון עצמי ממקורות בעלין. ההוכחה הטובה ביותר לכך מצויה בהצהרתו החוזרת ונשנית של כף, מי שאמור היה, על פי המצגים לנושים להשקיע את הכספים. כך למשל, בסעיף 17 לתצהירו, מודה כף כי הוא לא השקיע ולו סנט אחד בפרויקט, וכי, למיטב ידיעתו, לא הושקע כל הון עצמי בפרויקט.

מהקלטת השיחה מיום ה-22.12.98, שנערכה בין פישר לכף, עולה כי גם פישר לא השקיע כל הון עצמי בפרויקט ממקורותיו. יתר על כן, בשיחה זו מודה פישר כי לא היו לו או לכף כלל האמצעים הדרושים להשקעת ההון העצמי הנדרש בפרויקט. ובמילותיו של פישר, כפי שהוקלטו ותומללו, בעמוד 3 לנספח A4 לתצהיר כף :

“AK: But I thought that money was put in before the project began

DF: Did you have the money to put in?”

AK: Of course not.

DF: Did I have the money to put in?

AK: I don't know.

DF: **(Laughing) If you didn't and I didn't...**"

9.4 בחקירתו בפני המפרק (אשר תימלולה צורף כנספח א' לתסקיר) טען פישר, כי כץ השקיע והפסיד בפרויקט "הרבה כסף" ממקורותיו. טענה זו, לאור הכחשתה המוחלטת על ידי כץ וסתירתה על ידי הראיות הנ"ל, מעידה על שקריותה של גירסתו של פישר שנמסרה למפרק. נראה, כי פישר ממשיך במצגי השווא גם כלפי המפרק, תוך הפרת הוראות הדין.

10. עסקאות סיבוביות

10.1 **כיצד, אם כן, מומן הפרויקט ללא הון עצמי? המימון שהועבר לתשלובת על ידי הבנק ומרכז ההשקעות עלה, כאמור, באופן משמעותי ביותר על הסכומים ששימשו בפועל לבניית הפרויקט. עודף מימון חריג זה ייתר את הצורך בהשקעת כל הון עצמי בפרויקט. מטעם זה גם לא סביר שהושקע כזה.**

זאת ועוד, במהלך הקמת הפרויקט וניהולו, נבנתה והופעלה על ידי פישר מערכת שלמה של עסקאות סיבוביות פיקטיביות, על מנת ליצור מצג של השקעת הון עצמי. להלן מספר דוגמאות וראיות לכך:

10.1.1 קומיט נהגה להתקשר עם חברות ידועות, כגון **מנטורה ואוסרידה**, בהסכמי אספקת שירותים קבלני משנה. בפועל, כעולה מתצהיר כץ (סעיפים 19-21, 54-57) שימשו חברות אלו, למעשה, אך כאמצעי לניפוח המחירים וכצינור להוצאת הכספים **מקומיט**, והעברתם מאוחר יותר לידי פישר.

פישר מצידו העביר חלק מכספים אלה ל**דנהיל פרופרטיס**, אשר העבירה אותם סמוך לאחר קבלתם **לקומיט**, כביכול, כהשקעתה בהון העצמי של התשלובת, הנדרש על פי הסכם ההלוואה הגדולה. תרשימי זרימת וסיבוב הכספים מפורטים בסעיפים 19-21 לתצהיר כץ.

10.1.2 מסקנה זו מקבלת חיזוק נוסף מתצהיר ברלב (שם, סעיף 5.4), ממנו עולה, כי חברות **מנטורה ואוסרידה**, קבלני משנה של קומיט, היו חברות ידועות לפישר. כמפורט שם, בצעו חברות אלה, בין היתר, רכישות של ציוד ומכונות עבור קומיט. ברם, מחקירת אחד מספקי המכונות הסופיים הסתבר, כי המשא והמתן שבוצע לרכישת המכונות בוצע ישירות מול פישר, ולא מול אנשי מנטורה. זאת ועוד, מספרי החשבונות שהונפקו על ידי מנטורה ואוסרידה לקומיט נמצאו רציפים! במילים אחרות, קומיט היתה הלקוח היחיד של חברות אלו. זאת ועוד, חברות אלה הפסיקו את פעילותן לאחר תום הפרויקט. מכל האמור לעיל עולה, כי חברות אלו לא היו חברות ביצוע הנדסיות, כי אם חוליה נוספת בשרשרת הניפוח.

10.1.3 בנוסף, נתמכים הדברים בתדפיסי חשבונות הבנק של דנהיל פרופרטיס (שצורפו כנספח E לתצהיר כץ), ובהם פירוט העברות הכספים לדנהיל פרופרטיס והוצאתם והעברתם לקומיט סמוך אחר כך.

10.2 סיבוב כספים דומה, אשר מלאכותיותו בולטת עוד יותר, בוצע באמצעות חברות **הנטרקס וטרידום**. כמפורט בסעיפים 22-31 לתצהיר כץ, הועברו חלק מכספי ההלוואה הגדולה לחברות אלו, אשר לדברי כץ, הוצגו למראית עין הנושים, כקבלני משנה אחרים של קומיט. לחברות אלו לא היה כל תפקיד ממשי בבניית הפרויקט והן שימשו להוצאת הכספים מקומיט ולהונאת חלק מהנושים.

10.3. מעשה תרמית נוסף הקשור להצגת השקעת הון מפורט בסעיפים 80-90 לתצהיר כץ. כמתואר שם, נחתם הסכם השקעה בין קומיט, התשלובת ודנהיל פרופרטיס על פיו תשקיע, לכאורה, קומיט 9 מיליון דולר בהון התשלובת. מרבית השקעה זו אמורה היתה להתבצע באמצעות המחאת זכויות בפיקדון של קומיט בסך 7.6 מיליון דולר, אשר הופקד קודם לכן בבנק ושועבד לבנק להבטחת החזרי התשלום של ההלוואה הגדולה. הגדלת הון זו בוצעה (כאמור בסעיף 5.7 לתסקיר) על מנת ליצור מצג מטעה על פיו התשלובת עומדת בתנאי מרכז ההשקעות לקבלת המענקים הרלוונטיים. יצוין, כי במועד חתימת הסכם בדבר השקעה זו כבר היתה התשלובת חדלת פירעון, והיה ברור כי הבנק יחלט את סכום הפיקדון.

למרות כל האמור לעיל, הוצגה ההשקעה האמורה למרכז ההשקעות ולבנק כהשקעת הון של דנהיל פרופרטיס, וזאת לאחר שפישר החליט להסב את ההשקעה לטובת דנהיל פרופרטיס, ולשם כך אף נחתמו סדרת הסכמים פיקטיביים ובהם ההסכם המקדמי (שתוארך לשנת 1991 למרות שנחתם ב-1995) והסכם הפיצוי (כמבואר בתצהיר כץ, שם).

הגדלת הון זו היותה, למעשה, הטעיה של מרכז ההשקעות ושימוש בכספי הפיקדון של קומיט בבנק, כמכשיר מלאכותי ליצירת הון נוסף לתשלובת, וזאת **בנוסף** להיותם ביטחון שנידרש על ידי הבנק להבטחת פירעון הלוואה הגדולה.

11. ניפוח מלאכותי של מחיר הסכם ההקמה במטרה להשיג מימון עודף

11.1. כקבוע בהסכם ההקמה (נספח B לתצהיר כץ) מחיר הקמת הפרויקט נקבע להיות 112.6 מיליון דולר. מחיר הקמה זה הוצג לנושים, כאמור, כמחיר שוק חופשי שנקבע בין צדדים בלתי קשורים. יודגש, כי על בסיס מחיר זה הועמדה לתשלובת ההלוואה הגדולה, כאמור, בסך 98- מיליון הדולרים על ידי הבנק!

11.2. **בפועל**, הסכום ששולם לגורמים חיצוניים לצורך הקמת הפרויקט לא עלה על 40- 47 מיליוני דולר, וזאת מהטעמים הבאים:

11.2.1. כמפורט בהרחבה (בסעיפים 4 ו-5 לתצהיר ברלב) הסכומים אשר אושרו בפועל על ידי שמאי מרכז ההשקעות כעלות הקמת הפרויקט, לצורכי העמדת המענקים, היו 44- מיליון דולר בלבד.

11.2.2. חישוב הוצאותיה של קומיט לבניית הפרויקט (המפורט בסעיף 4 לתצהיר ברלב) מגלה כי על פי חשבונות המקור שהונפקו על ידי הספקים, עלות המכונות שהוצבו בפרויקט לקומיט עמדה על סך של 23- מיליון דולר. עלות הבניה, על פי נתוני הנהלת החשבונות של חברות מנטורה ואוסרידה אשר טיפלו בבניית המבנים בפרויקט, כמבואר שם, עמדה על סך של 10- מיליון דולר. אומדן תוספת בגין שירותים נוספים שנתנו, כגון תכנון ועלויות נוספות בישראל, עומדת על סכום של 14- מיליון דולר. מכאן שעלות הפרויקט (ללא עלויות מימון) במחירי הספקים החיצוניים עמדה לכל היותר על 47- מיליוני דולר בלבד. עלות זו הינה העלות המקסימלית האפשרית של הפרויקט.

11.2.3. שווי הפרויקט במצבו כיום, כמפורט בסעיף 2.6 לתסקיר, נאמד על ידי שמאים מקצועיים בלתי תלויים בכ22-14- מיליוני דולר בלבד.

11.3. כץ (בסעיף 54 לתצהירו) מאשר, כי המחירים אשר נגבו על ידי מנטורה, אחד מקבלני המשנה הנ"ל, נופחו. הוכחה נוספת לניפוח המחירים ניתן למצוא בדבריו של פישר, בשיחתו עם כץ מיום ה-22.12.98, אשר הוקלטה על ידי כץ; שם הודה פישר כי מחירי מנטורה נופחו כלפי מעלה וכי הסכומים העודפים הוחזרו לו אחר כך על ידי ללי, מי שהיה מנהל מנטורה (עמודים 37 ו-38 לנספח A4 לתצהיר כץ). מהודאתו זו של פישר עולה, כי מחיר הסכם ההקמה היה מנופח ומופריז. כן עולה ממנה הודאה כי מנגנון הניפוח היה מכוון ומתוכנן על ידי פישר, ונועד על מנת

12. מצגי שווא בדבר היתכנותו הכלכלית של פרויקט

12.1. במצגים שנערכו בפני הבנק ומרכז ההשקעות הוצג הפרויקט כפרויקט רווחי וכלכלי ביותר. בסעיף 4.3.3 לתסקיר, נסקרו מצגים שהוצגו, כאמור, למרכז ההשקעות. יתרה מכך, למרכז ההשקעות ניתנה התחייבות של התשלובת לכמויות יצור, שיווק ויצוא מינימליות, בהיקפים העולים על 100 מיליון דולרים בשנה.

12.2. בפועל (כמפורט בסעיף 4.5.3. לתסקיר), הצליחה התשלובת ליצר ולשווק אחוזים בודדים בלבד, שהסתכמו בממוצע בכ-6.4%, מהתחזיות. פער בלתי סביר זה מלמד, כי המצגים מלכתחילה היו חסרי כל ביסוס במציאות, ולפיכך, מצגי שווא.

13. מירמה בשלבי הבניה – אישורים פיקטיביים של ביצוע שלבי העבודה

13.1. כמפורט בהסכם ההלוואה ובתצהיר כך, שחרור כספי ההלוואה הגדולה אמור היה להתבצע על פי שלבי התקדמות עבודת הקמת הפרויקט. על פי הסכם ההלוואה הגדולה, קומיט היתה אמורה להגיש לתשלובת חשבון בגין ביצועה של עבודה או רכישת ציוד מסוים; התשלובת אמורה היתה לבדוק את ביצוע העבודה או הרכישה ולאשר לבנק כי העבודה או הרכישה אכן בוצעו לשביעות רצונה. עם אישור התשלובת והתקיימות התנאים הנוספים, שיחרר הבנק לקומיט 85% מסכום החשבונית שאושרה. הדברים פורטו בהסכם ההלוואה הגדולה (נספח C לתצהיר כך) וכן בסעיף 19 לתצהירו של כך.

13.2. בפועל (כמתואר בסעיפים 32 ו-33 לתצהיר כך), לא נערכה כל בדיקה מטעם התשלובת לחשבונות שהוגשו על ידי קומיט לתשלובת. כך העיד בתצהירו, כי אישורי הביצוע אשר נשלחו אליו על ידי פישר, נחתמו על ידו ללא כל בדיקה, וכי למיטב ידיעתו, לא בוצעה כל בדיקה, על ידי גורם מקצועי כלשהו, מטעם התשלובת.

כמפורט בסעיף 7.2 לתצהיר ברלב, במסמכי התשלובת לא נמצאו כל ראיות לקיומו של גוף בודק או מפקח מטעם התשלובת, ובספרי התשלובת לא נמצאו כל סימנים לתשלומים לגוף מפקח, כאמור. זאת למרות שהמדובר בפרויקט בעלות של עשרות מיליוני דולרים! (ולכאורה כ-112 מיליון דולר).

גם פישר, בחקירתו בפני המפרק מיום ה-16.3.99 (אשר תמלילה צורף כנספח א' לתסקיר המפרק), לא הצליח לנקוב בשמו של גורם מפקח כאמור.

13.3. מהאמור לעיל עולה, כי לא נערכה כל בדיקה מטעם התשלובת לגבי ביצוע בנית הפרויקט וחשבונותיו, וכי המצגים שהוצגו על ידי פישר והתשלובת לבנק ולס'צ'ה ביחס להתקדמות הפרויקט ואישור חשבונותיו על ידי התשלובת היו מצגי שווא שקריים. יצוין, כי בהתבסס על מצגים אלה שיחרר הבנק בהדרגה את כספי ההלוואה הגדולה לקומיט.

בשולי הדברים יצוין, כי האמור לעיל מלמד, בנוסף, על החשיבות הנמוכה שיחסו הצדדים למחיר הקמת הפרויקט שהיה, כאמור, פיקטיבי ושרירותי לחלוטין (ראה סעיף 11 לעיל).

14. מירמה בשלב סיום הבניה – אישור קבלת הפרויקט

14.1. כפי שצוין בתסקיר המפרק, לצורך השלמת הפרויקט הפקידה קומיט (הקבלן המבצע) ערבויות ביצוע בנקאיות בידי ס'צ'ה. ערבויות אלו הועמדו על ידי הבנק כנגד פיקדון שהופקד אצלו, וזאת בסכום מצטבר של כ-11.2 מיליון דולר. שחרור

14.2. ביום ה-21.4.95 נחתמה תעודת השלמה וקבלה לפרויקט (להלן - "תעודת ההשלמה"). על פי תעודה זו (צורפה כנספח N לתצהיר כץ), אשר עליה חתם כץ, הושלמה, לכאורה, העבודה במלואה והמפעלים נמסרו לתשלובת כשהם עומדים במלוא הדרישות שנקבו להם ולשביעות רצון התשלובת. וכאמור בתעודת המסירה:

"We hereby certify that the works and the services for the S. Dunhill Industrial Park in Beer-Sheva (Israel) have been completed in accordance with the contract **and have passed the test on completion to our complete satisfaction and subsequently accepted by us with no recourse.**"

14.3. **בפועל** (כעולה מסעיף 8 לתצהיר ברלב), לא נמצאה כל בדיקה, בחינה או דו"ח של פעילות המפעלים וביצועיהם על ידי גורם כלשהו מטעם התשלובת. כמו כן, לא נמצאה כל בדיקה של תקינות פעולת המפעלים או היקף פעולתם. יתר על כן, בסעיף 35 לתצהירו הודה כץ, כי לא נערכה כל בדיקה כזו על ידו או מטעמו.

הדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה, כי הסכם ההקמה הינו הסכם מפתח (Turn Key Project).

14.4. תעודת ההשלמה נחתמה, כאמור, למרות קיומם של חוסרים וליקויים רבים בהשלמת הפרויקט, אשר לא הושלמו עד עצם היום הזה. חוסרים וליקויים אלה (המנויים בסעיף 8.3 לתצהיר ברלב) כוללים מבנה בשטח של כ-2,700 מ"ר הנמצא בשלב שלד (יועד לשמש כמבנה הנהלת התשלובת), חוסרים של 3 מסורי חיתוך בלוקי גרניט, 2 מסורי חיתוך גושי שיש, 12 מכבשי יצור במפעל הגבס ועשרות מכוניות ומשאיות.

14.5. על אף קיומם של החוסרים והליקויים, כאמור לעיל, לא בוצעה שום התאמה של מחיר הסכם ההקמה, וסכום החשבונות שהוציאה קומיט לתשלובת הגיע לא פחות מסכום החוזה המקורי, קרי, 112.6 מיליון דולר. יצוין, כי בחקירתו על ידי המפרק טען פישר כי במועד חתימת תעודת ההשלמה, הפרויקט "היה פנטסטי" וכי הוא עמד בכל יעדי היצור שנקבעו לו. עובדה זו אינה מסתדרת עם נתוני היצור והשיווק בפועל שעמדו (כאמור בסעיף 12.2 לעיל ובסעיף 4.5.3 לתסקיר) על אחוזים בודדים מהתחזיות לגביהם. כמו כן, עובדה זו אינה מתיישבת עם הסכם הפיצוי שנחתם, לכאורה, מספר חודשים מאוחר יותר, בין קומיט ודנהיל פרופרטיס, לתשלום פיצוי בסך 9 מיליון דולר, בגין... אי עמידת הפרויקט ביעדי התפוקה והרווחיות. יודגש, כי התשלובת עצמה לא קבלה מקומיט כל פיצוי בגין אי עמידה ביעדי התפוקה והיצור.

יצוין, כי הסתירה שבין "תחושתו" הטובה של פישר והמצב הבעייתי בשטח טרם הובהרה על ידי פישר, למרות הבטחתו שניתנה למפרק במהלך חקירתו.

14.6. במהלך יולי 1995, על סמך תעודת ההשלמה, אשר נחתמה באופן האמור לעיל ואשר הוצגה על ידי פישר לבנק ולסצ'ה, שוחרר הפיקדון בסך 11.26 מיליון הדולר לקומיט.

15. הברחת נכסים

המימון העודף שהועמד לתשלובת הוברח אל מחוץ לתשלובת, הן באמצעות ניפוח מחירי חוזה ההקמה והשימוש בקבלני משנה מקורבים, כפי שתואר לעיל, והן בשיטות אחרות, אשר חלקן יתואר בפרק זה:

במהלך חודש פברואר 1995 רכשה התשלובת, תמורת כ-13 מיליון דולר, 80% מהזכויות בחברת ויאדנה פדנה, חברה איטלקית אשר החזיקה בעקיפין בזכויות בכ-80% ממכרות שיש קררה. במהלך שנת 1996 הועברו החזקות התשלובת בויאדנה פדנה **ללא כל תמורה** לחברת מרבל, חברה מאי מאן, הנמצאת בבעלותו ובשליטתו של פישר. המפרק עתר בבקשה לבית המשפט המחוזי בבאר שבע לבטל את עסקת המכירה בהיותה, למעשה, עסקת מירמה להברחת נכסים.

ביום ה-19.1.99 ניתן פסק דין בתביעת המפרק כנגד מרבל. בפסק הדין, אשר ביטל את עסקת העברת המניות מהתשלובת למרבל, פסק בית המשפט הנכבד כי העסקה בוצעה ללא העברת כל תמורה לתשלובת, כי העסקה נועדה להברחת נכסים, אשר פגעה במצבה הכלכלי של התשלובת, וכי פישר מעל בתפקידו ובחובות הנאמנות והאימון שלו כדירקטור כלפי התשלובת.

נוסף על מסקנתו של בית המשפט הנכבד שצוטטה בפתח הדברים, תובא להלן תמצית הכרעותיו ביחס לפישר והתנהגותו (עמודים 37-39 לפסק הדין):

"6. פישר פעל תוך הפרת חובות האימון והזהירות של דירקטור משרה בתשלובת, פעל בניגוד עניינים כאשר העדיף את האינטרסים של מרבל על פני אלה של התשלובת וניצל הזדמנות עסקית במטרה להשיג טובת הנאה למרבל במקום למכור את המניות אם בכלל, לכל המרבה במחיר... פישר פעל בהפרת אמונים עת העדיף את האינטרסים של מרבל על פני אלה של התשלובת..."

לבינתיים, נצטברו ראיות נוספות המחזקות, אם הדבר נדרש כלל, את קביעתו של בית המשפט הנכבד:

15.1.1. כעולה מתצהיר כץ (סעיפים 60-79 שם) ניסה פישר להבריח את החזקות התשלובת בויאדנה פדנה לחברת מרבל, אשר הינה חברה בשליטתו של פישר. עותקים של תכתובות פנימיות אשר הוחלפו עם מר מאר (Mahr) ממשרד Stuart Smalley & Co. (אשר צורפו כנספחים 1HH ו-2HH לתצהיר כץ) מגלים מפורשות את כוונת העלמת הנכס. מר מאר, בתכתובות אלה, מעיר הערותיו ביחס לתכנון מסוים של המהלך ומודיע כי לדעתו:

"... I would have thought that using DF would be a 'bit too close to home' as we say."

15.1.2. כן קיבלו הדברים חיזוק ותימוכין, לאחרונה, משיחתו של כץ עם קרלו סקרובני רוסי, יועצו של פישר, מיום ה-20.5.99, אשר הוקלטה על ידי כץ ותמליל שלה צורף כנספח 200 לתצהיר כץ. בשיחה זו מבאר רוסי כי הפעולה בוצעה להרחקת הנכס מהתשלובת.

15.1.3. חיזוק נוסף קיבלו הדברים מהאמור בתצהיר ג'ונס, הדירקטור תושב האי מאן של חברת מרבל, שהוגש לבית המשפט באי מאן.

יצוין, כי מרבל הגישה ערעור על פסק הדין לבית המשפט העליון, אך טרם נקבע מועד לדיון בערעור.

15.2. ניפוח חיובים בתוך הקבוצה והסכם קיזוז פיקטיבי

כעולה מסעיף 5.4 לתסקיר, התשלובת נשאה בתשלומים לחלק מקבלני המשנה של קומיט בארץ וחייבה במקביל את קומיט בגין תשלומים אלה. בדרך זו נוצר חוב של קומיט לתשלובת בסך כ-7 מיליון דולר. חוב זה אושר על ידי הנהלת החשבונות של קומיט.

במקביל, נוצר חוב של התשלובת לדנהיל איטליה בעטים של חיובים בגין שירותי ניהול שניתנו באיטליה וכן בגין רכישת ציוד וחומרי גלם עבור התשלובת. יש לציין, כי מנהלי התשלובת הישראלים סברו כי היקף החוב אינו סביר ביחס לשירותים והמוצרים שניתנו ולפיכך סרבו לאשר לרואי החשבון של דנהיל איטליה את יתרת החוב שנטענה על ידי דנהיל איטליה, הכל כמפורט בסעיפים 5.4.2-5.4.3 לתסקיר.

כמפורט בסעיף 5.4.5 לתסקיר, מהדוחות הכספיים של קומיט ודנהיל איטליה לשנת 1996 עולה, כי בין שתי חברות קשורות אלו נוצר חוב פנימי נוסף של דנהיל איטליה לקומיט. עוד נאמר שם, כי נכרת הסכם קיזוז משולש על בסיסו, נמחקו, לכאורה, החובות של קומיט לתשלובת ושל התשלובת לדנהיל איטליה בספרי אותן חברות. על הדוחות הכספיים של שתי החברות, חתם פישר במסגרת תפקידו כמנהל החברות. על אף האמור לעיל, בספרי הנהלת החשבונות של התשלובת אין כל אזכור להסכם הקיזוז.

בפגישותיו של המפרק עם מר מסימו סקרפוג'י, מפרק דנהיל איטליה, מסר מר סקרפוג'י למפרק, כי למרות שבדוחות הכספיים של דנהיל איטליה נכתב כי נחתם הסכם קיזוז משולש, לא אותר כזה במשרדי דנהיל איטליה. יתרה מכך, בחקירתו של פישר על ידי מר סקרפוג'י באיטליה, הבטיח פישר להעביר לידי מר סקרפוג'י עותק מהסכם הקיזוז המשולש, אולם עד עצם היום הזה לא הוצג הסכם כזה בפני מר סקרפוג'י. **מסקנתו של מר סקרפוג'י הינה שהסכם הקיזוז לא נחתם מעולם.** לפיכך, הגיש מר סקרפוג'י בשם דנהיל איטליה תביעת חוב למפרק על סך כ-8 מיליון דולר, הכוללת את חוב התשלובת לדנהיל איטליה, אשר היה רשום בספרי דנהיל איטליה תוך התעלמות מוחלטת מהקיזוז על פי הסכם הקיזוז.

המפרק אף הוא לא הצליח לאתר הסכם קיזוז כאמור, בין מסמכי התשלובת, ולרואי חשבון התשלובת לא נמסר על חתימתו של הסכם הקיזוז. עם זאת, רואי החשבון של התשלובת מסרו למפרק, כי פישר אכן פנה אליהם ובדק את אפשרות ביצוע הקיזוז המשולש, אולם הם הבהירו לו שעל פי החוק הישראלי הסכם כזה מחייב את אישור רשויות מס ההכנסה (בגין חובת הניכוי במקור בגין התשלום לדנהיל איטליה) ואת אישור בנק ישראל (בשל היותו הסכם להוצאת מטבע חוץ מישראל). אישורים כאלה לא נתבקשו ומטבע הדברים לא ניתנו לתשלובת.

יתרה מזו, במשרדי התשלובת נמצאה טיוטה לא סופית, החסרה פרטים מהותיים, של הסכם קיזוז כאמור, נושאת תאריך יום 31.12.96, אך מועד משלוח טיוטה בלתי מושלמת זו, על פי תאריך אישור משלוח הפקס שצורף לה, הינו 10.3.97. מועד זה הינו מאוחר למועד חתימת הסכם הקיזוז הלכאורי, על פי הדוחות הכספיים של קומיט ודנהיל איטליה. נראה, כי הטיוטה מעידה על כך שבמועד הנטען בדוחות אלה טרם היתה בנמצא אף טיוטה סופית, קל וחומר, לא הסכם סופי, בין הצדדים.

נראה, כי הסכם הקיזוז, כמו גם ניפוח חובה של התשלובת כלפי דנהיל איטליה וחובה של דנהיל איטליה כלפי קומיט, "נוצרו" על ידי פישר ו/או על פי הוראותיו על מנת לאפשר לקומיט להתחמק מתשלום חובה בסך 7 מיליון הדולר לתשלובת.

המפרק הגיש תביעה כנגד קומיט, הנמצאת כאמור בפירוק מרצון ביוזמת פישר, להשבת סכום 7 מיליון הדולרים הנ"ל ותביעה זו נמצאת בהליכי בירור באיטליה.

16. הסכמים פיקטיביים ומסמכים מטעים

כעולה מסעיפים 22-31, 54-59, 60-79 ו-91-92 לתצהיר כץ, נחתמו ביוזמת פישר מספר הסכמים פיקטיביים בשם ומטעם דנהיל פרופרטיס, התשלובת ומרבבל, אשר נועדו לצור מצגים מטעים בפני הנושים וצדדים שלישיים. כך ביחס למערך ההסכמים הנוגעים ל**טירידום והנטרקס**, שנועדו להונות את סצ'ה, כך ביחס להסכמי קבלנות המשנה עם **מנטורה**, ההסכמים ביחס לרכישת ומכירת המחצבה

17. ליקויים מהותיים בפעולת הדירקטוריון והדירקטורים

17.1. כמפורט בפרק 7 לתסקיר, דירקטוריון התשלובת כאורגן, לא פעל על פי הוראות הדין. עניינים מהותיים לתשלובת לא הובאו להכרעה מסודרת של הדירקטורים (ראה ענין מכירת החזקות ויאדנה פדנה) ובפועל עו"ד סתר הכינה מסמכים אשר נחזו להיות פרוטוקולים של ישיבות דירקטוריון ואשר על פיהם נכחו, לכאורה, בישיבה כל הדירקטורים, למרות שישבות לא התקיימו והדירקטורים לא נכחו בהן. יש לציין, כי לאור הדרך בה התנהל הדירקטוריון, לא התמיד אף אחד מהדירקטורים (שלא היו קשורים לפישר) בכהונתו לאורך זמן.

17.2. בחקירתו בפני נציגי המפרק הסביר **אבי מרגלית**, מי שכיהן כמנכ"ל התשלובת במהלך שנת 1996, בנוגע לישיבות הדירקטוריון כי "עו"ד סתר יצרה מסמכים פיקטיביים, כגון ישיבות מנהלים רטרואקטיביות, עסקאות שנעשו ואח"כ שינו אותם".

עמיחי חסיד, אשר שימש כמנהל הכספים של התשלובת בין חודש אוקטובר 1995 לחודש נובמבר 1996, סיפר בחקירתו בפני נציגי המפרק, כי במהלך כל התקופה האמורה לא התקיימה בדנהיל אף ישיבת דירקטוריון, וכי סתר הייתה כעניין שבשגרה מחתימה בעלי תפקידים על פרוטוקולים של ישיבות דירקטוריון פיקטיביות.

פרופ' חיים בן שחר, אשר שימש כדירקטור בדנהיל בין יוני 1995 לביו יוני 1996, אמר כי נכח בישיבה אחת של מועצת המנהלים בכל תקופת חברותו בתשלובת. עם זאת, כעולה מפרוטוקולי ישיבות הדירקטוריון שנערכו, לכאורה, במהלך תקופת כהונתו של פרופ' בן שחר "התקיימו" ישיבות נוספות בנוכחותו.

יצוין, כי בחלק מהמועדים בהם, על פי הפרוטוקולים, נערכו ישיבות בנוכחות פרופ' בן שחר, שהה פרופ' בן שחר מחוץ לארץ בעניינים אחרים...

17.3. **כעולה מסעיף 49 לתצהיר כץ**, אשר חתום על מרבית פרוטוקולי ישיבות הדירקטוריון של התשלובת כיו"ר, לא נערכו כל ישיבות דירקטוריון מסודרות, ואם התקיימו כאלה לא שותף בהן דירקטור נוסף, למרות שעל פי הפרוטוקולים נכחו, לכאורה, בישיבות **כל** הדירקטורים. יצוין, כי כץ חתם על מרבית הפרוטוקולים, חלקם בלשון העברית אשר אינה ידועה לו, בהיותו בארצות הברית.

17.4. בחקירתה בפני המפרק (בעמודים 50-64 לחקירה מיום 6.7.98) הודתה עו"ד סתר, למעשה, בקיומם של אי סדרים בישיבות הדירקטוריון ובכך שהפרוטוקולים לא שיקפו, בחלק מהמקרים, את שהתרחש בשטח. עו"ד סתר ראתה בפרוטוקולים פעולה רישומית, טכנית ופורמלית בלבד. להלן יובאו קטעים נבחרים מעמודים אלה:

"מר יוכמן: את עם הירשנברג וכץ היה אי פעם ישיבה? את ויאדנה פדנה הציגו לשלושתכם..."

עו"ד סתר: שלושתנו ביחד באותו חדר אני לא זוכרת דבר כזה.

עו"ד סתר: לא אז אם יש כאן פגם טכני של נוכחות בטלפון פקס ולא פיזית יכול להיות..."

אני מודה, אם אתה מחפש הודאה שלי שאני הזנחתי לפעמים

בנוסף, כעולה מחקירת עו"ד סתר מיום ה-6.7.98 (שם, בעמוד 15 לחקירה) ומתצהיר כץ (סעיף 49), הדירקטורים אשר כיהנו בתשלובת במועד החתימה על הסכם ההקמה, ואשר מנו את כץ, עו"ד סתר ויחיאל הירשברג, **לא ביצעו כל בדיקה של עלות הפרויקט, או כדאיותו הכלכלית של הפרויקט.** עו"ד סתר בחקירתה הנ"ל טענה, כי ראתה את ההסכם רק מספר חודשים לאחר חתימתו. יתר על כן, הדירקטורים הנ"ל לא ביצעו כל בדיקה של משמעות ההסכם מבחינת התשלובת, לא ביצעו כל בחינה של כושר פירעון ההלוואה הגדולה על ידי התשלובת ולא בחנו כל חלופות אפשריות למימון זה.

עו"ד סתר בחקירתה בפני המפרק ביום ה-6.7.98 טענה, כי גם על הסכם ההלוואה הגדולה נודע לה רק מספר חודשים לאחר שהוא נחתם.

17.5. לסיכום, התמונה שמצטיירת מהאמור לעיל ברורה. הדירקטוריון לא פעל כגוף אוטונומי המקבל החלטות על בסיס נתונים מושכלים. חברי הדירקטוריון, מלבד כץ, עו"ד סתר ופישר, לא קיבלו כל הודעות על ישיבות הדירקטוריון או החלטותיו. הדירקטוריון היה מבחינת עו"ד סתר גוף טכני, פרוצדורלי וחסר משמעות. פרוטוקולי ישיבותיו, כאמור, ישיבות אשר כלל לא נערכו, היו פלסטר ונועדו לשמש את מטרותיו של פישר, מבלי שניתן בהם כל משקל לטובת החברה ושיקוליה היא.

הטיעון המשפטי

18. המפרק יטען, כי מערכת העובדות הנטענת והמוצגת לעיל מקיימת כלפי המשיבים את יסודות העילות המפורטות להלן:

18.1. עילת ניהול עסק בתרמית כמשמעה בסעיף 373 לפקודה. סעיף זה מורה כי:

”373. ניהול עסק בתרמית [234]

(א) התברר במהלך פירוקה של חברה שעסק שלה התנהל תוך כוונה לרמות את נושיה או את נושיו של אדם אחר או לכל מטרת מרמה, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הכונס הרשמי או המפרק או כל נושה או משתתף של החברה ואם נראה לו נכון לעשות כן, להצהיר שכל דירקטור שלה, שהיה ביוזעין שותף בניהול העסק, ישא באחריות אישית ללא הגבלה לחובותיה של החברה, כולן או מקצתן, כפי שיורה בית המשפט. לענין סעיף זה, ”דירקטור” – בין בהווה ובין בעבר, לרבות כל מי שהדירקטורים היו רגילים לפעול לפי הנחיותיו או הוראותיו.”

ברי, כי העובדות הנטענות, מהן עולה כי המשיבים ביצעו מעשה תרמית מתוכנן מראש בהיקף אדיר של עשרות מיליוני דולרים כנגד נושיה של התשלובת, מכניסות את המשיבים לגידרם של תנאי הסעיף.

המפרק יטען, כי דנהיל פרופרטיס, מרבול ולונידר נתפסות בדי אמותיו של סעיף זה, מכוח היותן ”מי שהדירקטורים היו רגילים לפעול על פי הנחיותיו או הוראותיו” ו/או מכוח היותן למעשה אך זהותו האחרת של פישר, אשר כיהן כדירקטור בתשלובת.

בית המשפט יתבקש להדיח את מסך ההתאגדות וליחס לדנהיל פרופרטיס ולונידר את האחריות המוטלת על בעל השליטה בהן, בגין מעשי המירמה שבוצעו באמצעותן ו/או בהסכמתן ו/או סיוען הפעיל.

18.2. עילת סעיף 374 לפקודה הקובע כי:

”374. עבירות שנתגלו בפירוק [226]

התברר תוך פירוקה של החברה שאדם שהשתתף בייזומה או בייסודה או שהיה או הינו נושא משרה בה או כונס נכסים, מפרק או מפרק זמני שלה, השתמש שלא כהוגן בכסף או בנכס של החברה, או עיכבם אצלו, או נעשה חב או אחראי עליהם, או עשה מעשה שלא כשורה או שלא כדין במשא ומתן הנוגע לחברה, רשאי בית המשפט, לפי בקשת הכונס הרשמי, המפרק, נושה או משתתף, לחקור בדבר התנהגותו של האדם ולכפות עליו החזרת הכסף או הנכס או חלק מהם בצירוף ריבית בשיעור שייראה לבית המשפט, או לכפות עליו תשלום כסף לזכות החברה ככל שיראה לבית המשפט כפיצוי על מעשיו, ואין נפקא מינה אם העברין עלול להיתבע עליהם בפלילים.”

דומה שלא יכול להיות ספק שהעובדות הנטענות מקיימות את תנאיו של סעיף 374. ברי, כי המשיבים השתמשו שלא כהוגן בכספי ונכסי התשלובת וכי הן עשו מעשים שלא כשורה ושלא כדין במשא ומתן הנוגע לתשלובת. דנהיל פרופרטיס, מרבול ולונידר אחראיות בשל חלקן בהקמת ויזום התשלובת ו/או בשל היותן, כאמור, אך זהותו המוסתרת של פישר.

18.3. המפרק יטען, כי מסכת העובדות אשר נפרשה לעיל, יש בה כדי להקים כנגד המשיבים בבקשה זו עילות תביעה בגין הפרת חובות אמון וזהירות של דירקטורים וצדדים קשורים, הקבועות בסעיפים 96 כה, כו' וכז' לפקודה.

המפרק יטען כי חלק ניכר מהעובדות הנטענות, אשר הבולטות שבהן הינן חתימה על הסכם ההקמה במחיר מופרז מאוד, עם חברה קשורה, והעברת החזקות התשלובת בוואדנה פדנה למרב, ללא תמורה הינן בעליל פעולות אשר בוצעו בניגוד עניינים, תוך ניצול התשלובת, ניצול הזדמנויות עסקיות של התשלובת ותוך העדפת האינטרסים של המשיבים על פני אלה של התשלובת. **לענין וואדנה פדנה כבר ניתנה החלטה על ידי בית משפט מוסמך אשר קבעה, כי פישר הפר את חובותיו כלפי התשלובת. החלטה זו מהווה מעשה בית דין בין הצדדים בענין זה ומרב ופישר מושתקים מלטעון כנגדה.** יצוין, כי מעשים ופעולות אלה שבוצעו בניגוד לטובת התשלובת הביאו, למעשה, את התשלובת למצב של חדלות פירעון.

18.4. המפרק יטען, כי הפרתה של חובת האמון על ידי המשיבים, כאמור לעיל, יש בה כדי לזכות את התשלובת בתרופות הקבועות בסעיף 96לז(א) לפקודת החברות הקובע דלהלן:

”(א) על הפרת חובת אמונים של נושא משרה יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחוייבים.
(ב) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רואים נושא משרה שהפר חובת אמונים כלפי החברה כמי שהפר את התקשרותו עם החברה.”

משמעותם של הדברים הינה, כי הפרות חובות האמון של המשיבים עולות כדי הפרת חוזה באופן שיש בו כדי לזכות את התשלובת בתרופות החוזיות בגין הפרת חוזה, ובשל כך בכל הנזקים שנגרמו לתשלובת כתוצאה מהפרות כאמור. נזק זה הינו למעשה העודף בסך כ-58 מיליון הדולר של מחיר ההקמה על המחיר שהושקע בהקמה, 161- מיליון דולר בגין הברחת החזקות התשלובת בוואדנה פדנה.

18.5. המפרק יטען כי מסכת העובדות אשר נפרשה לעיל, יש בה כדי להקים כנגד המשיבים בבקשה זו עילות תביעה בגין הפרות חובות הזהירות והמיומנות החלה על נושא משרה בחברה והמעוגנת בסעיף 96ככה לפקודה החברות.

”96ככה. חובת זהירות

(א) נושא משרה חב כלפי החברה חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.

(ב) אין כאמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע קיומה של חובת זהירות של נושא משרה כלפי אדם אחר.”

18.6. הנורמות החקוקות על פיהן נבחנת הפרתה של חובת הזהירות הן אלה המפורטות בסעיף 96ככו לפקודה בזו הלשון:

”96ככו. אמצעי זהירות ורמת מיומנות

נושא משרה יפעל ברמת מיומנות שבה היה פועל נושא משרה סביר, באותה עמדה ובאותן נסיבות, ובכלל זה ינקוט בשים לב בנסיבות העניין, באמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדאיות העסקית של פעולה המובאת לאישורו או של פעולה הנעשית על ידו בתוקף תפקידו, ולקבלת כל מידע אחר שיש לו חשיבות לענין פעולות כאמור.”

כפי שצוין לעיל, לא נערכו כל דיונים ובחינות על ידי הדירקטורים בתשלובת לפני ביצועם של מהלכים מהותיים על ידה, כגון, חתימת הסכם ההקמה, חתימת הסכם ההלוואה הגדולה, מכירת החזקות התשלובת בוואדנה פדנה למרב וכדומה. לענין וואדנה פדנה כבר ניתנה החלטה על ידי בית משפט מוסמך, אשר קבעה כי פישר הפר את חובותיו כלפי התשלובת. החלטה זו מהווה מעשה בית דין בין הצדדים בענין זה ומרב ופישר מושתקים מלטעון כנגדה.

- 18.7. מכוח סעיף 96כט(א) לפקודת החברות מוטלת היתה על המשיבים חובת גילוי ענין אישי שלהם בכל עסקה שבין התשלובת או מי מטעמה לבין צד אחר. חובת גילוי זו הינה חובה מוגדרת ונפרדת מחובת האמונים וחובת הזהירות אשר מוטלות היו על המשיבים, כאמור לעיל.
- כמפורט בהרחבה לעיל, המשיבים הפרו כלפי התשלובת את חובתם זו, בכך שלא גילו את עניינם האישי בכל התקשרויות שעשו בקשר עם הקמת התשלובת וניהול פעילותה עד הפירוק, לרבות, בהתקשרות בהסכם ההקמה, בכל התקשרויותיהם עם הבנקים המלווים, מרכז ההשקעות וכל יתר נושי התשלובת דהיום.
- המפרק יטען כי המשיבים הפרו את חובת הגילוי המוטלת עליהם בדיון, כמשמעה של הפרה זו בסעיף 96 לפקודה.
- 18.8. המפרק יטען כי מעשיהם של המשיבים, כמפורט במסכת העובדות אשר נפרשה לעיל הינם מעשי **תרמית**, כמשמעה של זו בסעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – "**פקודת הנזיקין**"). ברי, כי העובדות הנטענות מגלות כי המשיבים עשו מעשי תרמית כלפי התשלובת ונושיה.
- 18.9. המפרק יטען כי מעשיהם של המשיבים כמפורט במסכת העובדות אשר נפרשה לעיל הינם, לכל הפחות, מעשי **רשלנות** כמשמעה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.
- 18.10. בנוסף ומבלי לגרוע מכל האמור לעיל במקובץ, יטען המפרק כי יש לראות במשיבים **מעוולים יחד ו/או משתפים ו/או מסייעים ו/או מייצעים** כמשמעות המונחים בפקודת הנזיקין, ואשר על כן, חבים המשיבים כלפי התשלובת ביחד ולחוד בגין העוולות דלעיל.
19. המפרק יטען בנוסף, כי יש להדיח את מסך ההתאגדות ולראות את המשיבות 3-5 כאישיותו האחרת של פישר. בדיון מוכרות שלוש עילות בהן מדיח בית המשפט את מסך ההתאגדות של תאגיד ומבטל את הגנת הישות המשפטית הנפרדת, יצירת הדיון, מהחוסים בצילו של מסך ההתאגדות. עילות אלו הן: (א) שימוש לרעה במסך ההתאגדות לצורכי הונאת נושים; (ב) מימון דק, קרי, מימון בעלים בשיעור אשר הינו חסר כל פרופורציה לסיכונים שנוטל התאגיד; (ג) הפעלת אשכול חברות בו החברות המרכיבות אותו אינן פועלות, כמתחייב על פי הדיון, לטובתן אלא לטובת בעל שליטה אחד. נראה, כי במקרה שלפנינו כל שלוש עילות אלו מתקיימות:
- 19.1. **תרמית תוך ניצול לרעה של מסך ההתאגדות** – הקמת התשלובת והתאגידים המשיבים, הצגתה השקרית של יחסיה של התשלובת עם דנהיל פרופרטיס ועם קומיט, ומערך ההסכמים שנכרתו ביניהם נועדו מלכתחילה ובוצעו על מנת להסתיר את שליטתו של פישר בכל התאגידים המשיבים, להטעות ולרמות את הבנק, סציה ומרכז השקעות ולהוציא מהם עשרות מיליוני דולר.
- 19.2. **מימון דק** – התשלובת הופעלה ללא כל השקעת הון של בעליה, אשר אינו רק מימון נמוך באופן משמעותי מהמקובל יחסית לפעילותה של התשלובת, אלא עומד בניגוד למצגים והתחייבויות שניתנו לבנק ולמרכז השקעות. יודגש, כי על פי מצגים אלה התחייבה דנהיל פרופרטיס להשקיע ממקורותיו של כֶּךָ 34- מיליון דולר ארה"ב, כהון עצמי בתשלובת. למעשה, התחוויר כתוצאה מחקירת המפרק, כי לא הושקע כל הון עצמי בתשלובת ממקורותיהם של בעליה הלכאוריים או השולטים בה בפועל. **כל הכספים "שהושקעו" הינם כספי הלוואות שניתנו לתשלובת על ידי הבנק או על ידי מרכז ההשקעות.**
- 19.3. **אשכול חברות לא עצמאיות** – המדובר בקבוצת חברות, חלקן חברות החזקה ריקות מכל תוכן כלכלי, רשומות באיים עלומים, אשר פעלו כגוף אחד, תוך עירוב נכסיהן, על פי הוראות בעל ענין אחד. לשון אחר, למעשה לא פעלו המשיבות כגופים כלכלים בעלי קיום עצמאי, על מנת למקסם את רווחיהן, אלא כ"אגו האחר" וכ"מסכה" בלבד לכסות בה את פניו של השולט והמכוון את פעילותיהן.

המפרק יטען, כי מכל האמור לעיל עולה כי יש להדיח את מסך ההתאגדות של התאגידים המשיבים ולהתייחס לכולם כגוף האחד והאמיתי שעמד מאחוריהם והפעילים למטרותיו הפסולות, קרי, כאל פישר. מטעמים אלה יטען המפרק, כי יש לראות את רכוש כל התאגידים המשיבים כרכושו של פישר ולהטיל על תאגידים, שנעשה בהם שימוש במעשה המירמה וההסתרה, את אחריותו של פישר.

הסעדים המבוקשים

20. בהתאם להרצאת העובדות המפורטת בהרחבה בתסקיר ובתצהירים הרצ"ב לבקשה זו ומכוח עילות התביעה אשר פורטו לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן:
- 20.1. להצהיר כי הדירקטורים פישר ועו"ד סתר וכן התאגידים המשיבים יישאו באחריות אישית ללא הגבלה, ביחד ולחוד, לחובתיה של התשלובת.
- 20.2. לקבוע כי סך כל חובותיה של התשלובת, עליו חלה אחריותם האישית הבלתי מוגבלת של המשיבים, נכון למועד הגשת התובענה, הינו 130 מיליון דולר.
- 20.3. לחייב את המשיבים, ביחד ולחוד, לשלם לתשלובת את הסכום שיקבע כאמור בסעיף 20.2 לעיל.
- 20.4. בנוסף, לחייב את המשיבים לשלם לתשלובת פיצוי כספי בגובה שיקבע על פי שיקול דעת בית המשפט כפיצוי על מעשיהם, מכוח הסמכות שבשיקול דעת שניתנה לו על פי סעיף 374 לפקודת החברות.
- 20.5. לחילופין, לחייב את המשיבים, ביחד ולחוד, לשלם לתשלובת סך של 119 מיליון דולר כפיצויים בגין עוולות התרמית והרשלנות שביצעו כלפיה וכלפי נושיה. סכום זה שולם על ידי הנושים, בתוספת ריבית מוסכמת, אך ורק בהתבסס על מצגי השווא שהוצגו להם, בניכוי שווי הרכוש המוחשי של התשלובת.
- 20.6. לחילופין, לחייב את המשיבים, ביחד ולחוד, לשלם לתשלובת סך של 57.7 מיליון דולר כפיצויים בגין הפרות חובות האימון, הגילוי והזהירות שלהם כלפיה. סכום זה הינו יתרת המחיר העודף של הסכם ההקמה אשר התאפשר כתוצאה מהפרות החובות הנ"ל על ידי המשיבים.

הסעדים הזמניים המבוקשים

21. מסכת הראיות שפורטה לעיל, הכוללת כאמור, עשרות מסמכים המוכיחים את עילות התביעה, תצהיר של מי שהיה שותף פנימי למהלכים, תסקיר המפרק ובו תוצאות חקירתו ומסקנותיה, וכן תצהיר ברלב, עומדת ללא ספק **בנטל הוכחת זכות התביעה לכאורה** הדרוש על מנת שבית המשפט הנכבד יעניק סעדים זמניים. יודגש, כי ביחס למרב ופישר כבר ניתנה הכרעה שיפוטית הקובעת כי ביצעו מעשי הברחת נכסים, הפרות חובות אימון, הפרות חובות זהירות והפרות חובות גילוי.

אף מידת נחיצותם ודחיפותם של הצווים הזמניים, הדרושים לצורך הקפאת המצב הקיים לא יכולה להיות שנויה במחלוקת. ברי, כי המשיבים אשר כבר נקטו בעבר בפעולות להברחת נכסים מהתשלובת, **כפי שכבר נקבע על ידי בית משפט מוסמך בענין מרבל בבש"א 1094/98**, לא יהסו לנקוט מהלכים נוספים להברחת נכסיהם והסתרתם מהנושים. יתר על כן, מנגנון הברחת הכספים שנבנה על ידי המשיבים, הכולל אגד של חברות החזקות (Offshore) **מהאי מאן, מואדו, ליכטנשטיין, מאיי הבתולה הבריטיים ומגילברטר** מלמד כי המשיבים בקיאים ומיומנים במהלכים כאמור, ולפיכך קיימת סכנה מוחשית וממשית כי במידה ולא יונפקו הסעדים הזמניים יעמדו המפרק ונושיה של התשלובת, לאחר הכרעת בית המשפט הנכבד בבקשה זו, ללא כל מקורות להיפרע מהם את החוב.

מסיבות הנזכרות לעיל מאזן הנוחות נוטה בבירור לכף התשלובת ונושיה. חוסר יכולתם של התשלובת והנושים להיפרע את נזקיהם העצומים, העומדים על סך עשרות מיליוני דולרים, אם תתקבל הבקשה, אינה שקולה כנגד אי הנוחות שתגרם למשיבים כתוצאה מהקפאת המצב הקיים עד להכרעה בתיק זה, במידה והבקשה תדחה.

מכל האמור לעיל מתבקש בית המשפט כדלקמן:

21.1. **לאסור על המשיבים ועל מי מהם ועל מי הפועל בשמם ועל מי הפועל מטעמם, ולרבות דירקטורים בהם, בעלי שליטה בהם מכוח הסכמי נאמנות ונאמנים מטעמם לבצע כל טרזקציה או פעולה אחרת** לרבות משכון ושעבוד, **בנכסי המשיבים, ולרבות, בנכסי נדל"ן, זכויות, מניות, זכויות השתתפויות וזכויות אחרות בתאגידים**

21.2. **לחייב את המשיבים ואת מי הפועל בשמם ואת מי הפועל מטעמם, ולרבות דירקטורים בהם, בעלי שליטה בהם מכוח הסכמי נאמנות ונאמנים מטעמם למסור למפרק או לבאי כוחו כל מידע הקיים בידיהם** ביחס לנכסים של מי מהמשיבים או נכסים המנוהלים בנאמנות על ידי מי מהמשיבים.

21.3. **להורות למפרק להגיש בקשות בחו"ל למנות כונסי נכסים על כל נכסי המשיבים, ולרבות על החזקות מרביל בויאדנה פדנה, על החזקות דנהיל פרופרטיס באימובילירה וילה פוצ'י אס.אר.אל. ועל החזקות האוספאור באימובילירה וילה דניאלה אס.אר.אל..**

21.4. **ליתן צווי עיקול על כל כספי ונכסי המשיבים או כספים ונכסים הנמצאים בשליטת המשיבים בישראל בבנקים הבאים:**

21.4.1. בבנק הפועלים בע"מ, ולרבות, אך לא רק, בחשבונות 282112 בסניף 567, 477474 בסניף 681 ו-4557991 בסניף 681.

21.4.2. בבנק אוצר החייל בע"מ, ולרבות, אך לא רק, בחשבונות 0229571, 137147, 137141, 123758, 120562, 109895, 090116, 090124 בסניף 368.

21.4.3. בבנק לאומי לישראל בע"מ ולרבות, אך לא רק, חשבון 1650016 בסניף 625, חשבון 550002 בסניף 870.

21.5. ליתן צו עיקול על הדירה המצויה בגוש 6213 חלקה 1396 תת חלקה 173 הרשום על שם הילפר מאיר ואשר, כעולה מתסקיר המפרק, נמצא בבעלותו בפועל של פישר באמצעות נאמנים.

21.6. **ליתן צווי מרווה (Mareva) כנגד המשיבים הפורמליים** כדלקמן:

21.6.1. צו מרווה האוסר על ה"ה קייט' אנטוני ג'ונס, מוירה ג'ונס, או כל דירקטור שיחליף אותם במרביל ובדנהיל פרופרטיס, לבצע כל פעולה או דיספוזיציה בנכסי מי מהמשיבים או בנכסים בהם למי מהמשיבים שליטה, במישרין או בעקיפין.

21.6.2. צו מרווה האוסר על עוה"ד **Stuart Smalley & Co.** או מי הפועל מטעמם או בהנחיתם לבצע כל פעולה או דיספוזיציה בנכסי מי מהמשיבים או בנכסים בהם למי מהמשיבים שליטה, במישרין או בעקיפין

21.6.3. צו מרווה האוסר על **מר Arner Consulting, Carlo scribani Rossi** S.A. ו/או מי הפועל מטעמם לבצע כל פעולה או דיספוזיציה בנכסי מי מהמשיבים או בנכסים בהם למי מהמשיבים שליטה, במישרין או בעקיפין

- 21.6.4. צו מרווה האוסר על **Dr. Peter Sprenger**, **Administrat** או מי הפועל מטעמם לבצע כל פעולה או דיספוזיציה בנכסי מי מהמשיבים או בנכסים בהם למי מהמשיבים שליטה, במישרין או בעקיפין.
- 21.6.5. צו מרווה האוסר על **HSBC Guyerzeller Bank AG** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה, ולרבות ביחס לחשבונות "Hollywood" ו-"Pinewood".
- 21.6.6. צו מרווה האוסר על **Banque de Depots S.A.** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה, ולרבות ביחס לחשבון מספר 8911156-180-0 על שם **Betrix limited**.
- 21.6.7. צו מרווה האוסר על **Finter Bank and Trust (Bahamas) Ltd.** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה, ולרבות בחשבונות **Farway Holdings Ltd.**
- 21.6.8. צו מרווה האוסר על **Bermuda Commercial Bank Ltd.** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה, ולרבות בחשבונות על שם פישר ואישתו קלאודיה שניידר – חשבון מספר 402602 001 וחשבון 06809/008586.
- 21.6.9. צו מרווה האוסר על **Bank Ferier Lullin Luxembourg S.A.** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה, ולרבות בחשבונות מספר 102112 וחשבון 102113.
- 21.6.10. צו מרווה האוסר על **Banca Arner S.A.** לבצע כל פעולות בחשבונות המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה.
- 21.6.11. צו מרווה האוסר על **Farway Holdings Ltd.** לבצע כל פעולות בנכסי המשיבים, ולרבות בחשבונות בנק של המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה.
- 21.6.12. צו מרווה האוסר על **Integro Trust (BVI) Ltd.** לבצע כל פעולות בנכסי המשיבים, ולרבות בחשבונות בנק של המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה.
- 21.6.13. צו מרווה האוסר על **Housepower Ltd.** לבצע כל פעולות בנכסי המשיבים, ולרבות בהחזקותיה באימוביליה וילה דניאל סרל ובחשבונות בנק של המשיבים או בחשבונות בהם למשיבים זכויות חתימה.
- 21.7. **ליתן צווי אנטון פילר (Anton Piller) כנגד המשיבים הפורמליים כדלקמן:**
- 21.7.1. צו אנטון פילר שיורה ל-**Keith Anthony Jones**, ל-**Moira Jones** ו-**Stuart Smalley & Co.** לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים הקשורים למשיבים הנמצאים בידם.
- 21.7.2. צו אנטון פילר שיורה ל-**Administrat Anstalt** ולד"ר שפרנגר לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים הקשורים להרכב הבעלות בלונידר, לנכסיה ולזכויות והטבות הנהנים בה, וכן בכל המסמכים או הנכסים של המשיבים, במישרין או בעקיפין, המצויים בידם.

- 21.7.3. צו אנטון פילר שיורה ל- **Arner Consulting S.A.** ולמר **Carlo Scribani Rossi** לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים הקשורים להרכב הבעלות בלונידר, לנכסיה ולזכויות והטבות הנהנים בה וכן בכל המסמכים או הנכסים של המשיבים, במישרין או בעקיפין, המצויים בידם.
- 21.7.4. צו אנטון פילר שיורה ל- **Integro Trust (BVI) Ltd.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים הקשורים להרכב הבעלות ב- **Farway Holdings Ltd.**, לנכסיה ולזכויות והטבות הנהנים בה וכן בכל המסמכים או הנכסים של המשיבים, במישרין או בעקיפין, המצויים בידם.
- 21.7.5. צו אנטון פילר שיורה ל- **HSBC Guyerzeller Bank AG** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.6. צו אנטון פילר שיורה ל- **Banque de Depots S.A.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.7. צו אנטון פילר שיורה ל- **Finter Bank and Trust (Bahamas) Ltd.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.8. צו אנטון פילר שיורה ל- **Bermuda Commercial Bank Ltd.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.9. צו אנטון פילר שיורה ל- **Bank Ferrier Lullin Luxembourg S.A.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.10. צו אנטון פילר שיורה ל- **Banca Arner S.A.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.11. צו אנטון פילר שיורה ל- **Farway Holdings Ltd.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים לנכסי, לזכויות ולהטבות המשיבים, במישרין או בעקיפין, וכן במסמכים הקשורים לנכסים, לזכויות ולהטבות אשר נמצאים בשליטת המשיבים.
- 21.7.12. צו אנטון פילר שיורה ל- **Housepower Ltd.** או מי מטעמה לאפשר למפרק ולבאי כוחו לעיין בכל המסמכים המצויים בידם, הקשורים

21.8. יודגש כי התנאים המיוחדים המחמירים הנדרשים למתן צווי אנטון פילר מתקיימים כולם במקרה קא עסקינין:

21.8.1. בפני בית המשפט הנכבד נפרשו ראיות לכאורה מבוססות ביותר העומדות בנטל "an extremely strong prima-facie case".

21.8.2. הנזק כתוצאה מאי גילוי המסמכים המבוקשים ופרטי נכסי המשיבים צפוי להיות חמור ביותר למשיבים.

21.8.3. קיימות ראיות ברורות בתצהיר כץ, על נספחיו, בתצהיר קיית' אנטוני ג'ונס ובתסקיר המפרק, לכך שבידי ג'ונס, סמאלי, אדמיניסטרל אנשטלט, ד"ר שפרנגר, ארנר, מר קרלו סקריבני רוסי ואינטגרר מצויים מסמכים וראיות מהותיות ביחס למשיבים ונכסיהם המוסתרים.

21.9. מתן צווי אנטון פילר המבוקשים מתיישב עם הוראות סעיף 288 לפקודת החברות המטיל חובה על "כל אדם הידוע כמחזיק נכסים של החברה או החשוד בכך או הנראה כמי שחייב לה כסף או שהוא יכול, לדעת בית המשפט, למסור מידע בדבר ייזום החברה, ייסודה, מסחרה, עסקיה או נכסיה" למסור מידע למפרק, ולפיכך משתלב ותומך בהוראות הדין המהותי המחייבות את המשיבים הפורמליים למסור מידע ומסמכים כאמור לידי המפרק.

22. כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות, כי בקשה זו תהיה חסויה עד למועד המצאתה לידי המשיבים. הדבר דרוש על מנת למנוע אפשרות של הברחת נכסים, דוגמת כספים בחשבונות בנקים, לפני מועד המצאת הצווים הזמניים, שינתנו, כמקווה, כמבוקש בבקשה זו, למשיבים ולמשיבים הפורמליים.

23. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לפטור את המפרק, המשמש למעשה כ"פקיד בית המשפט" מחובת הפקדת ערובה, הן מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט הנכבד והן מכוח תקנה 365 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1994, הדנה בעיקולים זמניים. לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי הערובה העצמית אשר הפקיד המפרק בקופת בית המשפט הנכבד עם מינויו לתפקידו תשמש גם כערובה הדרושה להבטחת נזקי המשיבים במידה ותביעת המפרק כנגדם תדחה.

24. מכל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט להורות כמבוקש בבקשה ובנוסף לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות בקשה זו ולרבות שכר טרחת עו"ד.

מן הדין ומן הצדק להיענות לבקשה.

אלון קלמנסון, עו"ד
ב"כ המפרק

נספח א

1. **התשלובת** – התשלובת הינה חברה פרטית שנתאגדה ביום ה-19.9.91 בישראל במטרה להיות בעליו של פרויקט הכולל ארבעה מפעלים תעשייתיים שונים, שהוקם כפי שיפורט בתסקיר זה (להלן – “הפרויקט”), ואשר, על פי רישומי רשם החברות, בעלי המניות בה הינם דנהיל פרופרטיס כ-96% וקומיט כ-4%.
2. **Dunhill Properties Limited** (לעיל ולהלן – “דנהיל פרופרטיס”) – הינה חברה אשר נתאגדה באי מאן ביום ה-2.5.90. המדובר בחברת אחזקות, אשר החזיקה בבעלות מלאה בתשלובת וב-96% מהתשלובת החל משנת 1995 לאחר הקצאת המניות לקומיט. חברה זו נוצלה על מנת להסתיר את זהותם האמיתית של בעליה הסופיים של התשלובת.
3. **Legibus (Nominees) Limited** ו-**Legibus (Secretaries) Limited** (להלן יחדיו – “לגיבוסי”) – היו בכל התקופות הרלוונטיות בעלות המניות בדנהיל פרופרטיס ובמרבל. כמתואר בתצהיר כך, על נספחיו, לגיבוסי החזיקו במניות דנהיל פרופרטיס ומרבל בנאמנות עבור לונידר ופעלו על פי הוראות לונידר.
4. **Lunidar Stiftung** (להלן – “לונידר”) – הינה ישות משפטית בעלת משרד בואדוו, ליכטנשטיין. ישות זו היתה בתקופות הרלוונטיות, בעלת הזכויות בדנהיל פרופרטיס, ובעלת השליטה במרבל, באמצעות מנגנוני הנאמנות שתוארו בתצהיר כך ובתכתובות אשר נמסרו למפרק במסגרת תביעה שהוגשה באי מאן, כפי שיפורט בתסקיר, ומתוך כך בעלת השליטה בתשלובת.
5. **Floyd Marble Limited (formerly Dunhill Marble Corporation Limited)** (להלן – “מרבלי”) – הינה חברה אשר הוקמה על ידי פישר, באי מאן, על מנת להבריח אליה את החזקות התשלובת בויאדנה פדנה. על פי תצהיר כך על נספחיו ותצהיר קיית אנטוני ג'ונס, הדירקטור הממונה תושב האי מאן של מרבל, שהוגש לבית המשפט באי מאן, מניות חברה זו הוחזקו בנאמנות עבור לונידר והן מוחזקות היום עבור אותו נהנה סופי.
6. **Comit Spa.** (לעיל ולהלן – “קומיט”) – הינה חברה איטלקית אשר הוקמה והתאגדה על פי הדין האיטלקי, והנמצאת כיום בהליכי פירוק מרצון לבקשת פישר. חברה זו היתה בבעלותו של פישר בכל הזמנים הרלוונטיים למאורעות המתוארים בתסקיר זה, ומוחזקת כיום על ידו 90% במישרין ו-10% בעקיפין באמצעות חברת Europride Engineers Ltd. קומיט היתה הקבלן המבצע אשר התקשרה עם התשלובת בהסכם להקמת ארבעת המפעלי התשלובת, כפרויקט מפתח, בסכום של 112.6 מיליוני דולר ארה"ב.
7. **Dunhill Industries Italy Srl.** (להלן – “דנהיל איטליה”) – הינה חברה איטלקית אשר הוקמה על מנת לשווק את תוצרת מפעלי התשלובת ועל מנת לבצע עבורה רכישה של חומרי גלם וחלקי חילוף הדרושים לתשלובת. המדובר בחברת בת של התשלובת, אשר התשלובת החזיקה ב-52% מהונה. קומיט החזיקה ב-48% הנותרים. דנהיל איטליה מצויה כיום בפירוק עקב חדלות פירעון.
8. **Viadana Padana Srl.** (להלן – “ויאדנה פדנה”) – הינה חברת אחזקות איטלקית אשר מחזיקה ב-50% מהזכויות בחברת אימג. במהלך פברואר 1995 רכשה התשלובת 80% מהזכויות בויאדנה פדנה תמורת כ-13 מיליון דולר. במהלך שנת 1996 הבריח פישר את החזקות התשלובת בויאדנה פדנה לחברת מרבל, ללא תשלום כל תמורה לתשלובת. המפרק עתר לביטול העברה זו במסגרת בש"א (מחוזי ב"ש) 1094/98. בית המשפט הנכבד קיבל את בקשת המפרק וביטל את העברת החזקות התשלובת במרבל. על פסק הדין הוגש ערעור לבית המשפט העליון אך זה טרם נשמע. לא הוגשה כל בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין.
9. **Imeg Srl.** (להלן – “אימג”) – הינה חברה איטלקית המחזיקה בכ-80% מזכויות כריית שיש קררה האיטלקי. חברה זו היתה בעבר מחברות השיש הגדולות ביותר באיטליה. כיום מצויה החברה בהליכי פירוק, בהם, על פי הערכת מפרק אימג, צפויים תקבולי

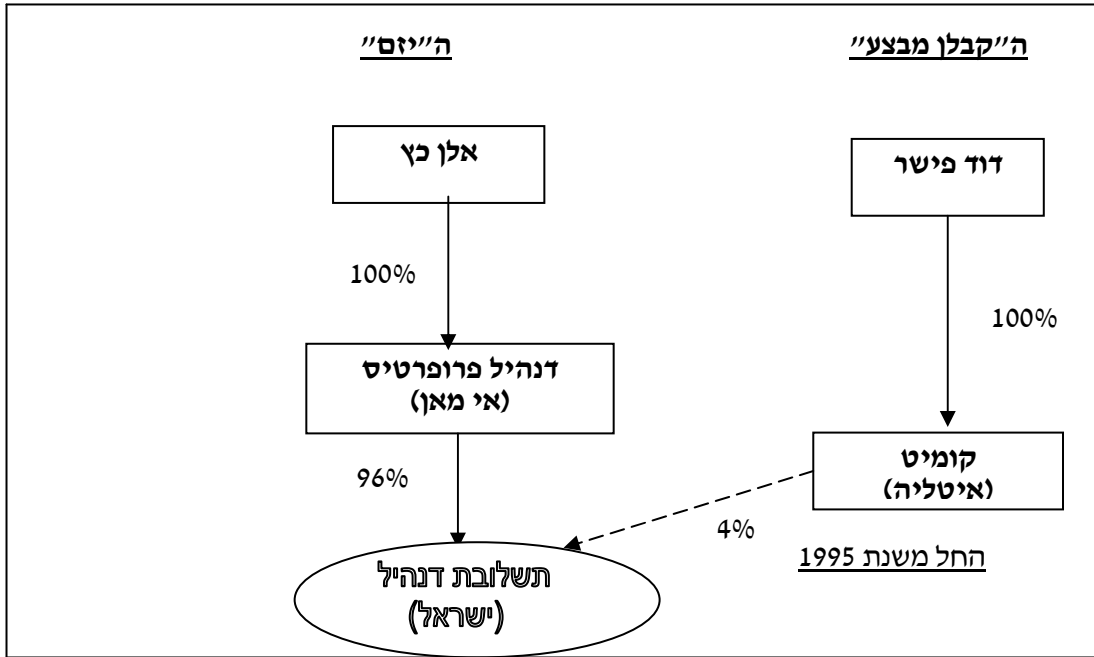
10. **Tridom Ltd.** (להלן – "טרידום") – הינה חברה שנתאגדה בגיברלטר, אשר כעולה מתצהיר כץ, נחזתה לקבלן משנה של קומיט בפרויקט בעוד שלמעשה היתה חברת ריקה, אשר שימשה להוצאת כספים מקומיט והעברתם לחשבון פיקדון סודי בבנק.
11. **Hantarex Spa** (להלן – "הנטרקס") – הינה חברה זרה, אשר כעולה מתצהיר כץ נחזתה להיות קבלן משנה של קומיט הפרויקט, בעוד שלמעשה לא שימשה כקבלן אלא כמכשיר להוצאת כספים מקומיט והעברתם לפיקדון סודי בבנק.
12. **Mentore Srl.** (להלן – "מנטורה") – הינה חברה איטלקית אשר שימשה כקבלן משנה של קומיט לבניית הפרויקט. מנטורה נוהלה ונשלטה על ידי ללי, ראה להלן, ועל פי תצהיר כץ ותמלילי שיחותיו עם פישר, ניפחה את מחירי שרותיה והעבירה חלק מהסכום העודף חזרה לפישר או לחברות בשליטתו.
13. **Osiride Srl.** (להלן – "אוסירדה") – הינה חברה איטלקית אשר החליפה את מנטורה כקבלן משנה של קומיט לבניית הפרויקט. אוסירדה נשלטה אף היא על ידי ללי, ראה להלן.
14. **La Rocca Ltd.** (להלן – "לה רוקה") – הינה חברה בשליטת פישר, אשר במועדים הרלוונטיים, היתה הבעלים של מחצבת שיש יבשה במרוקו. חברה זו נרכשה על ידי קומיט בכ-4 מיליוני דולר, ומאוחר יותר נמכרה לדנהיל פרופרטיס תמורת 1.4 מיליון דולר.
15. **Malta Stone Company Ltd.** (להלן – "מלטה סטון") – הינה חברה שנתאגדה במלטה ואשר נמצאה בשליטת פישר, באמצעות מנגנונים זהים לאלה שהופעלו על ידי פישר ביחס לתשלובת, קרי, באמצעות לונידר. אף חברה זו נטלה הלוואה מהבנק, בכיסוי סצ'ה, להקמת פרויקט מפעל שיש וגרניט במלטה, תוך הסתרת זהות הבעלות בין קומיט, הקבלן המבצע, ודנהיל פרופרטיס. חברה זו מצויה בהליכי פירוק עקב חדלות פירעון.
16. ד"ר **זוז חיים פישר** (לעיל ולהלן – "פישר") – הינו אזרח איטליה יליד ישראל אשר התגורר במועדים הרלוונטיים לתסקיר זה באיטליה. כעולה מתצהיר כץ ומדו"ח בר-לב, פישר היה במועדים הרלוונטיים לתסקיר זה בעל השליטה, היזם והבעלים הסופי האמיתי של הפרויקט והתשלובת, כמו גם של אשכול החברות הנוספות אשר כונו "קבוצת דנהיל" או "קבוצת פישר – כץ", הנזכרות בתסקיר זה. פישר שימש כדירקטור בתשלובת מיום ה-1.6.95 וכיהן בתפקיד זה במועד תחילת הפירוק.
- כאמור, פישר נחקר על ידי המפרק, בנוכחות עו"ד עזריאל בא כוחו, בימים 15-16.3.99.
17. **אלן ברוס כץ** (להלן – "כץ") – הינו עו"ד אמריקאי אשר החל משנות השמונים המאוחרות לקח חלק בעסקיו של פישר. כעולה מתצהיר כץ ומדו"ח ברלב שימש כץ כאיש "חזית" מטעם פישר אשר הוצג לכל הגורמים הרלוונטיים כמשקיע בעל ממון אשר הינו בעל התשלובת ואשר הינו המקור לביצוען של ההשקעות ההון העצמי בפרויקט ובתשלובת ממקורותיו. בפועל לא היה כץ בעליה האמיתיים של התשלובת. כץ כיהן כדירקטור בתשלובת מיום ה-10.1.92 ועד למועד התפטרותו, יום ה-21.3.97, וכדירקטור בדנהיל פרופרטיס מיום ה-25.3.92 ועד מועד התפטרותו יום ה-9.4.97.
- בין המפרק לבין כץ נחתם הסכם אשר עקרונותיו הינם כי במידה וכץ יגלה למפרק גילוי מלא של העובדות הידועות לו, וישתף פעולה עם המפרק, ימנע המפרק מהגשת תביעות אזרחיות כנגד כץ.
18. **עו"ד שרה סתר** (להלן – "עו"ד סתר") – הינה עו"ד פעילה בישראל. עו"ד סתר הינה אחותו של פישר אשר סייעה לו בהקמת התשלובת בישראל. סתר כיהנה כדירקטורית בחברה החל מיום ה-10.1.92 ועד ליום ה-7.9.95. מדצמבר 1992 ועד למועד לא ברור משרדה הרשום של התשלובת, כמו גם משרדה של חברות אחרות אשר היו מעורבות בהקמת התשלובת, היה משרדה של עו"ד סתר. על פי ממצאי חקירת המפרק הנתמכים

כאמור, עו"ד סתר נחקרה על ידי המפרק ביום 6.7.98- וביום 22.7.98-.

19. **ללי גרסימוס** (להלן – "ללי") – מנהל חברות Osiride Srl ו Mentore Srl, חברות שהיו קבלי משנה של קומיט בפרויקט. ללי היה קשור לפישר וכעולה משיחתו של כץ עם פישר, שהוקלטה על ידי כץ, ראה עמודים 42-38 לנספח A4 לתצהיר כץ, העביר לפישר עודפי תקבולים שנתקבלו על ידי חברות אלה בגין בניית הפרויקט. בכך שימש ללי כחלק מהמנגנון הסיבובי להעברת כספי ההלוואה מהתשלובת לפישר ומקורבים. ללי הציג עצמו כבעלים של **מוטור סטאר** (ראה לעיל) בשיחותיו עם הבנק.
20. **Banco di Napoli International S.A.** (להלן – "הבנק") – הינו תאגיד בנקאי שנתאגד על פי חוקי לוקסמבורג. הבנק התקשר עם התשלובת בהסכם הלוואה בשיעור של 85% מסכום חוזה ההקמה למימון הקמת הפרויקט. על פי הסכם הלוואה העביר הבנק לתשלובת או לפקודתה סך של עשרות מיליוני דולר, במהלך בניית הפרויקט. הבנק הינו נושה מובטח של התשלובת אשר הגיש למפרק תביעת חוב על סך של 119,145,338.4 דולר ארה"ב.
21. **Sezione Speciale per l'assicurazione del Credito all'esportazione** (להלן – "סצ'ה") – הינו תאגיד ממשלתי איטלקי. במסגרת מדיניות עידוד יצוא תעשייתי איטלקי, של ממשלת איטליה, העניקה סצ'ה כיסוי ביטוחי להלוואות שנתנו בנקים מסחריים למימון עסקאות יצוא ציוד תעשייתי איטלקי. בהסתמך על מצגים והתחייבויות כלפי סצ'ה, ובמסגרת תוכנית מאושרת ומוגדרת, העמידה סצ'ה כיסוי ביטוחי לבנק בגין הלוואה הגדולה שנתן הבנק להקמת הפרויקט. בתנאי הכיסוי נשמרה זכות הסיבוב של סצ'ה.
22. **מרכז השקעות** – הינו גוף ממשלתי ישראלי אשר הוקם על פי החוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט 1959-, על מנת ליתן הטבות להשקעות שיבוצעו באזורים מסוימים של מדינת ישראל. מרכז השקעות העמיד לרשות התשלובת, במסגרת תוכניות מאושרות, ועל סמך מצגים והתחייבויות שנתנו לו, מענקים בשיעור של כ-15 מיליון דולר והטבות אחרות.
23. **Farway Holdings Ltd.** (להלן – "פארווי") – על פי מידע מהימן שהגיע למפרק חברה זו, הרשומה באיי הבתולה הבריטיים, העבירה מחשבונה בפינטר בנק, כספים לדנהיל פרופרטיס ומרבל. מכאן שחברה זו נשלטת על ידי פישר או מטעמו ותומכת בפעילות דנהיל פרופרטיס ומרבל, או שלחילופין חברה זו מחזיקה בכספים עבור דנהיל פרופרטיס ומרבל.
24. **Integro Trust (BVI) Ltd.** (להלן – "אינטגר") – כעולה מנוסח רשם החברות של חברת פארווי, חברת פארווי מנוהלת באמצעות שירותי הנאמנות והניהול של אינטגר.
25. **Finter Bank and Trust (Bahamas) Ltd.** (להלן – "פינטר בנק") – על פי מידע מהימן שהגיע לידי המפרק העביר פינטר בנק, בנק המאוגד באיי הבהמס, כספים לדנהיל פרופרטיס במהלך שנת 1998. העברות כספים אלה בוצעו, על פי אותו מידע, לבקשת פישר. מכאן שקיים סיכוי סביר, כי בנק זה מחזיק כספים של פישר או של חברות בשליטתו.
26. **HSBC Guyerzeller Bank AG** (להלן – "גויירזלר בנק") – על פי מידע שהגיע למפרק מכץ ועל פי מסמכים שנתקבלו מהבנק, הועברו כספים מחשבונות קומיט וכץ בבנק לחשבונות Hollywood ו-Pinewood, בגויירזלר בנק. על פי מידע מהימן שהגיע למפרק הועברו כספים מחשבונות בגויירזלר למרבל במהלך שנת 1997, מכאן שקיים סיכוי רב כי בבנק זה מצויים כספים של פישר או בשליטתו.
27. **Banque de Depots S.A.** (להלן – "בנק דפוטס") – על פי מידע שהגיע למפרק מכץ ועל

- .28 **Bermuda Commercial Bank Ltd.** (להלן – "ברמודה בנק") – על פי מידע מהימן שהגיע לידי המפרק לפישר חשבון בבנק זה. תדפיס דף חשבון זה מיום ה-30.3.98 ומסמכים נוספים צורפו כנספחים לתסקיר.
- .29 **Bank Ferier Lullin Luxembourg S.A.** (להלן – "בנק פרייאר") – על פי מידע שבידי המפרק, וכעולה מנספח 1S לתצהיר כץ, הועברו במהלך שנת 1995 כספים מחשבונות דנהיל פרופרטיס לחשבונות 102112 ו-102113 בבנק זה.
- .30 **Banca Arner S.A.** (להלן – "בנקה ארנר") – הינו בנק השייך לקבוצת ארנר, אשר על פי מידע שהגיע לידי המפרק החזיק והעביר כספים מחשבונות ולחשבונות דנהיל פרופרטיס. המפרק סובר סיכוי כי בנק זה עדין מחזיק כספים של דנהיל פרופרטיס, מרביל או פישר.
- .31 **Housepower Properties Ltd.** (להלן – "האוספואר") – חברה זו הינה חברה אנגלית, בעלת דירקטורים תשבי האי מאן, המחזיקה במניות חברה איטלקית בשם Immobiliare Villa Daniela SRL. כפי שנתברר למפרק בביקורו באיטליה וכפי שנמסר לו על ידי גורמים אשר היו מקורבים לפישר באיטליה, בבעלות חברה זו וילה מפוארת ב- **29 Via Terreni Pacchiani, Forte Dei Marmi 55042**, איטליה. מחקירות שכנים, תושבי אותו רחוב, עולה כי פישר רכש וילה זו וכי הוא מתגורר בוילה זו, מאז מועד רכישתה על ידו. מטעמים אלה ברי, כי פישר הינו הבעלים או הנהנה הסופי ביחס לוילה זו וחברת האוספואר הינה עוד אחת מחברות ההחזקות שבשליטתו.

נספח ב' - המצגים לנושים

מסקנה: על פי המצג קיימת הפרדה בין הקבלן המבצע והיזם.

נספח ב' - המצב בפועל (על פי גילויי המפרק)

